

Bruselj, 18. november 2022
(OR. en)

14973/22

Medinstitucionalna zadeva:
2022/0379 (COD)

TELECOM 474
DIGIT 214
CYBER 375
CODEC 1778
IA 193

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	18. november 2022
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2022) 720 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o določitvi ukrepov za visoko raven interoperabilnosti javnega sektorja v Uniji (akt o interoperabilni Evropi)

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2022) 720 final.

Priloga: COM(2022) 720 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 18.11.2022
COM(2022) 720 final

2022/0379 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o določitvi ukrepov za visoko raven interoperabilnosti javnega sektorja v Uniji (akt o interoperabilni Evropi)

{SEC(2022) 720 final} - {SWD(2022) 720 final} - {SWD(2022) 721 final} -
{SWD(2022) 722 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Ta obrazložitevni memorandum je priložen predlogu uredbe o določitvi ukrepov za visoko raven interoperabilnosti javnega sektorja v Uniji (v nadaljnjem besedilu: akt o interoperabilni Evropi).

Digitalna preobrazba javnih uprav je med najpomembnejšimi prednostnimi nalogami tega desetletja, pri čemer države članice intenzivno vlagajo v digitalizacijo svojih javnih uprav. Medtem ko je vse več storitev, ki jih zagotavlja javni sektor EU, digitalnih, je raven njihove interoperabilnosti še vedno nezadostna.

Interoperabilnost organizacijam omogoča, da vzajemno delujejo pri doseganju vzajemno koristnih ciljev. Vključuje izmenjavo informacij in znanja med organizacijami prek podprtih poslovnih procesov, in sicer z izmenjavo podatkov med njihovimi omrežnimi in informacijskimi sistemi. Interoperabilnost zagotavlja nemoteno izmenjavo podatkov.

V času, ko se procesi avtomatizirajo in digitalne tehnologije postajajo del javnih uprav, je ključno, da lahko javne uprave še naprej medsebojno komunicirajo. Interoperabilnost je pomemben element za doseg takšnega cilja. Tega ni mogoče zagotoviti zgolj s tehničnimi sredstvi. Potrebni so sporazumi in vzpostavljeni postopki med različnimi organizacijami, usklajeni opisi podatkov, zakoni, ki omogočajo te izmenjave podatkov, in strukturirano dolgoročno sodelovanje. Visoka raven interoperabilnosti digitalnih storitev javnega sektorja je bistvena za enotni digitalni trg.

Izkušnje s pandemijo COVID-19 kažejo, da interoperabilnostne rešitve pomagajo zagotoviti, da lahko državljani Unije uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja iz Pogodb. Interoperabilnost javnega sektorja pomembno vpliva tudi na pravico do prostega pretoka blaga in storitev iz Pogodb, saj lahko obremenjujoči upravni postopki ustvarijo velike ovire, zlasti za mala in srednja podjetja (v nadaljnjem besedilu: MSP).

Interoperabilnost je tudi ključni dejavnik pri zmanjševanju vse večjih tveganj za kibernetisko varnost, s katerimi se spoprijemajo Unija in države članice. Danes so javne uprave redno tarča kibernetских napadov.

Interoperabilnost zato ni le tehnično vprašanje, temveč so v zvezi z njo potrebni ukrepi na več področjih. Ti vključujejo:

- zagotavljanje, da pravni okviri, na podlagi katerih delujejo različne organizacije, ne ovirajo zagotavljanja nemotenih javnih storitev med državami članicami in znotraj njih (pravna interoperabilnost);
- učinkovito usklajevanje med različnimi organi javnega sektorja na vseh ravneh upravljanja pri zagotavljanju javnih storitev (organizacijska interoperabilnost) in
- zagotavljanje, da se oblika in pomen izmenjanih podatkov in informacij ohranita in razumeta v vseh izmenjavah med stranmi (semantična interoperabilnost).

Optimalna interoperabilnost javnega sektorja temelji na predpostavki visoke ravni interoperabilnosti, ki omogoča učinkovitejšo in varnejšo izmenjavo podatkov za zagotavljanje nemotenih javnih storitev. Zaradi nizke ravni interoperabilnosti se državljani in podjetja srečujejo z nepotrebnim upravnim bremenom, javne uprave pa imajo višje stroške. Krepitev interoperabilnosti javnega sektorja zagotavlja pomembne priložnosti za inovacije, boljše vnaprejšnje načrtovanje (npr. v kriznih razmerah) in večjo tehnološko suverenost EU. Z

idealno ravno interoperabilnosti bi se moralo vzpostaviti jasno in stabilno okolje za razvoj raznovrstnih interoperabilnostnih rešitev.

Ureditev čezmejne interoperabilnosti je temeljni **pogoj za nadaljnji razvoj in dokončanje vseh obstoječih vidikov enotnega digitalnega trga**.

Specifični cilji te pobude so:

1. zagotoviti dosleden, humanocentričen pristop EU k interoperabilnosti od oblikovanja politike do njenega izvajanja;
2. vzpostaviti strukturo za upravljanje interoperabilnosti, ki bo omogočala sodelovanje javnih uprav z vseh ravni in sektorjev ter zasebnih deležnikov, z jasnimi pooblastili za dogovor o skupnih interoperabilnostnih rešitvah (npr. okvirih, odprtih specifikacijah, odprtih standardih, uporabah ali smernicah);
3. soustvariti ekosistem interoperabilnostnih rešitev za javni sektor EU, da bi lahko javne uprave na vseh ravneh v EU in drugi deležniki prispevali k takšnim rešitvam in jih ponovno uporabljali, skupaj uvajali novosti in ustvarjali javno vrednost.

Države članice so zaradi vse večjega regulativnega okolja na tem področju same zahtevale na potrebah temelječ usklajen, sinergijski in sodelovalen pristop k izvajanju politike. Primeri vključujejo enotni digitalni portal (vzpostavljen z Uredbo (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ki uvaja tehnični sistem po načelu „samo enkrat“, prek katerega bodo države članice v prihodnosti izmenjevale pomembna dokazila) in razvijajoči se pravni okvir v zvezi z digitalno identiteto², ki vzpostavlja okvir za namene interoperabilnosti nacionalnih shem elektronske identifikacije ali prihodnjih podatkovnih prostorov³. Tehnični sistem po načelu „samo enkrat“ je prvi medsektorski podatkovni prostor med javnimi službami, ki temelji na celotnem sklopu posebnih pravil o interoperabilnosti.

Ker gre pri interoperabilnosti v javnem sektorju EU za sodelovanje različnih subjektov pri uresničevanju enotnega cilja, je skupni pristop k interoperabilnosti mogoče izvajati le v dinamičnem, a enotnem okviru, ob popolnem spoštovanju subsidiarnosti in s konsolidiranim upravljanjem na več ravneh.

Izkušnje držav članic kažejo, da se okviri interoperabilnosti, kadar je zanje zagotovljena pravna podlaga, razvijejo v dosledno in skladno referenčno točko, ki interoperabilnost postavlja v ospredje premislekov o politiki. Cilj predloga evropskega okvira interoperabilnosti za pametna mesta in skupnosti (EIF4SCC⁴) je na primer zagotoviti smernice za lokalni in regionalni pristop k interoperabilnosti, ki dopolnjuje splošni pristop iz evropskega okvira interoperabilnosti.

Predlog vključuje jasen model upravljanja, ki ga podpirajo države članice in institucije EU, hkrati pa deležnikom omogoča, da prek nemotenih postopkov, ki na koncu prispevajo k skupnim interoperabilnostnim rešitvam, izražajo svoja stališča in pomisleke. Učinkovita

¹ Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega portala za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 295, 21.11.2018, str. 1).

² Glej predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 v zvezi z vzpostavitvijo okvira za evropsko digitalno identiteto (COM(2021) 281 final).

³ Horizontalna pravila za podatkovne prostore so predlagana s predlogom uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o harmoniziranih pravilih za pravičen dostop do podatkov in njihovo uporabo (akt o podatkih) (COM(2022) 68 final) in predlogom uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem upravljanju podatkov (akt o upravljanju podatkov) (COM(2020) 767 final).

⁴ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/f69284c4-eacb-11eb-93a8-01aa75ed71a1/language-en>

interoperabilnostna politika bi združevala ključne pobude v okviru inovativne sodelovalne strukture, bila bi odprta, varna in vključujoča ter podpirala izvajanje izidov.

V tem predlogu je predviden razvoj evropskega okvira interoperabilnosti. V evropskem okviru interoperabilnosti je poudarjeno, kako pomembno je upoštevati vse različne ravni interoperabilnosti – tehnične, semantične, organizacijske in pravne – ter sprejeti pristop s celostnim upravljanjem. Ta okvir je bil prvič oblikovan leta 2004. Njegova zadnja različica je bila objavljena kot Priloga 2 k Sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Evropski okvir interoperabilnosti – strategija za izvajanje (COM(2017) 134 final). Izvajanje evropskega okvira interoperabilnosti na ravni držav članic spremlja observatorij nacionalnih okvirov interoperabilnosti.

Poleg tega se s tem predlogom oblikujejo izhodišča za razvoj potrebnega znanja o interoperabilnosti in ustrezne rešitve, zlasti med strokovnjaki, ki niso strokovnjaki s področja IT. Komunikacija in sodelovanje sta bistvena elementa interoperabilnosti. Zato je pomembno, da je na voljo točka „vse na enem mestu“, ki bo podpirala zaupanja vredno izmenjavo informacij – portal interoperabilne Evrope.

Pri urejanju čezmejne interoperabilnosti v javnem sektorju bi se bilo treba osredotočiti na varovanje javnega interesa pri uporabniško naravnanih in odprtih rešitvah. Odprta koda podpira izvajanje interoperabilnostnih rešitev. Uporabnikom omogoča, da dejavno ocenjujejo in preverjajo interoperabilnost in varnost rešitev, zato so uporabniki pri upravljanju lastne infrastrukture brez zunanjih omejitev samostojni in neodvisni. Poleg tega zmanjšuje tveganja za kibernetko varnost in učinke vezanosti, ki jih je mogoče odpraviti z uporabo usklajenega pristopa med državami članicami. Zagotavlja tudi najboljšo donosnost naložb za javni denar, saj omogoča nadgradnjo in izboljšanje obstoječih rešitev, namesto da bi se začenjalo iz nič. Uporaba odprtokodnih strategij ima pozitivne učinke prelivanja na učinkovitost inovacij in Unijo⁵. Odprtokodni in odprti standardi skupaj omogočajo interoperabilnost. V tem okviru je zlasti pomembno vprašanje ustreznih licenc. Sedanja različica javne licence Evropske unije (EURL), standardne odprtokodne licence (različica 1.2), je bila sprejeta z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2017/863.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Področje politike interoperabilnosti javnega sektorja za zdaj ni zajeto v zavezujočih splošnih določbah politike EU. Vendar je nezavezujoč evropski okvir interoperabilnosti od leta 2010 del interoperabilnostne politike EU. Njegovo zadnjo različico je Komisija sprejela v sporočilu leta 2017⁶. Izvajanje okvira je bilo in je še vedno podprto z vrsto instrumentov financiranja, kot sta program ISA2 in danes program Digitalna Evropa⁷. Priznana je bila potreba po odločnejšem ukrepanju na tem področju in v več sporočilih Komisije so bili napovedani

⁵ Ocenjuje se, da so podjetja s sedežem v EU v odprtokodno programsko opremo vložila 1 milijardo EUR (številke, zbrane za leto 2018), kar je evropskemu gospodarstvu prineslo med 65 in 95 milijard EUR. Evropska komisija, Generalni direktorat za komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologijo, Blind, K., Patsch, S., Muto, S., idr., *The impact of open source software and hardware on technological independence, competitiveness and innovation in the EU economy: final study report* (Vpliv odprtokodne programske in strojne opreme na tehnološko neodvisnost, konkurenčnost in inovacije v gospodarstvu EU: končno poročilo o študiji), Urad za publikacije, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2759/430161>

⁶ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Evropski okvir interoperabilnosti – strategija za izvajanje (COM(2017) 134 final).

⁷ Uredba (EU) 2021/694 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2021 o vzpostavitvi programa Digitalna Evropa in razveljavitvi Sklepa (EU) 2015/2240 (UL L 166, 11.5.2021, str. 1).

konkretni ukrepi, med drugim v sporočilih „Oblikovanje digitalne prihodnosti Evrope“⁸, „Evropska strategija za podatke“⁹, „Prepoznavanje in odprava ovir za enotni trg“¹⁰ in „Digitalizacija pravosodja v Evropski uniji – zbirka orodij za izkoriščanje priložnosti“¹¹. S tem predlogom se uresničuje tudi politični mandat, ki ga je podelil Evropski svet, ki je pozval k podpornemu okviru interoperabilnosti¹². Ta pobuda je bila vključena v delovni program Komisije za leto 2022 (priloga o programu REFIT)¹³. Da bi se zagotovila skladnost s preteklim pristopom, ta predlog temelji na ocenah nezavezujočega okvira politike, evropskega okvira interoperabilnosti¹⁴ in programa ISA²¹⁵.

Poleg tega se na širšem področju politike digitalnih javnih storitev vrstijo hitre spremembe. Primeri so uredba o enotnem digitalnem portalu¹⁶, direktiva o odprtih podatkih¹⁷ in akt o upravljanju podatkov¹⁸, medtem ko zakonodajalec Unije razpravlja o novih zakonodajnih predlogih, na primer uredbi o evropski digitalni identiteti¹⁹ ali aktu o podatkih²⁰. Ker te pobude že zadevajo različne vidike digitalnega gospodarstva in interoperabilnosti, je cilj predlaganega akta o interoperabilni Evropi olajšati interoperabilno izvajanje nekaterih delov teh politik, ki so pomembne z vidika javnih storitev, in sicer z vzpostavitvijo stalnega strukturiranega sodelovanja na področju čezmejne interoperabilnosti javnega sektorja.

Čeprav nekatere od teh pobud politike vsebujejo določbe, pomembne za zagotavljanje javnih storitev (npr. pravila o ponovni uporabi zaščitenih javnih podatkov, določena v aktu o upravljanju podatkov), ne vzpostavljajo celovitega okvira za interoperabilnost omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev v Uniji. Države članice ter institucije, agencije in organi EU se bodo kot ponudniki omrežnih in informacijskih sistemov za javne storitve dogovarjali o interoperabilnostnih rešitvah prek posebnega organa upravljanja (Odbor za interoperabilno Evropo). To soglasje, doseženo z dogovarjanjem, lahko pospeši in podpre izvajanje, zlasti drugih digitalnih politik, s čimer se

⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Oblikovanje digitalne prihodnosti Evrope (COM(2020) 67 final).

⁹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Evropska strategija za podatke, 19. februar 2020 (COM(2020) 66 final).

¹⁰ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Prepoznavanje in odprava ovir za enotni trg (COM(2020) 93 final).

¹¹ Sporočilo Komisije z naslovom Digitalizacija pravosodja v Evropski uniji – Zbirka orodij za izkoriščanje priložnosti (COM(2020) 710 final).

¹² Sporočilo generalnega sekretariata Sveta delegacijam o sklepih izrednega zasedanja Evropskega sveta 1. in 2. oktober 2020 (EUCO 13/20).

¹³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Delovni program Komisije za leto 2022 – Skupaj za močnejšo Evropo (COM(2021) 645 final).

¹⁴ Podrobnosti postopka ocenjevanja in rezultati so skupaj z ustreznimi dokazili na voljo v delovnem dokumentu služb Komisije (SWD(2022) 720 final).

¹⁵ Dokument služb Komisije – Končna ocena programa ISA² (SWD(2021) 965 final), priložena dokumentu z naslovom Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu – Rezultati končne ocene programa ISA² (COM(2021) 965 final).

¹⁶ Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega portala za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (Besedilo velja za EGP) (PE/41/2018/REV/2).

¹⁷ Direktiva (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o odprtih podatkih in ponovni uporabi informacij javnega sektorja (PE/28/2019/REV/1).

¹⁸ Uredba (EU) 2022/868 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2022 o evropskem upravljanju podatkov in spremembi Uredbe (EU) 2018/1724 (Akt o upravljanju podatkov) (PE/85/2021/REV/1).

¹⁹ Glej predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 910/2014 v zvezi z vzpostavitvijo okvira za evropsko digitalno identiteto (COM(2021) 281 final).

²⁰ Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o harmoniziranih pravilih za pravičen dostop do podatkov in njihovo uporabo (akt o podatkih) (COM(2022) 68 final).

zagotovi interoperabilnost med različnimi izvedbenimi ukrepi. Poleg tega bo skupnost interoperabilne Evrope zagotavljala usklajevanje in sodelovanje med ustreznimi deležniki na področju čezmejne in medsektorske interoperabilnosti. Portal interoperabilne Evrope bo zagotavljal enotno vstopno točko za informacije v zvezi z interoperabilnostjo ustreznih omrežnih in informacijskih sistemov, v agendi za interoperabilno Evropo pa bo določen strateški program predlogov za nadaljnje izboljšave na ravni EU, vključno z usklajenimi podpornimi ukrepi.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Vzpostaviti je treba povezavo med vsemi specifikacijami za omrežne in informacijske sisteme javnega sektorja, ki jih je treba obvezno uporabljati zaradi pravnih določb Unije. Izvajalski organi včasih težko najdejo zahteve v najnovejšem in strojno berljivem formatu. Enotna vstopna točka in jasna pravila o metapodatkih takih informacij bi morala organom javnega sektorja pomagati zagotoviti, da bodo njihove infrastrukture za digitalne storitve skladne z obstoječimi in prihodnjimi pravili. To je še en pomemben dejavnik tega, kako bo predlog prispeval k povezovanju politik v različnih sektorjih EU in spodbujanju njihovega usklajenega izvajanja.

Zaradi medsektorske narave interoperabilnosti je cilj tega predloga tudi olajšati digitalno izvajanje sektorskih politik. Namen predloga je preprečiti, da bi bile zavezujoče zahteve glede interoperabilnosti v nasprotju s sektorskimi politikami, ki določajo zahteve za omrežne in informacijske sisteme za javne storitve, ali obratno. Namesto tega je cilj ocene interoperabilnosti spodbuditi uporabo interoperabilnostnih rešitev pri prihodnjem razvoju politike ter izboljšati skladnost s predlagano politiko in drugimi politikami, zlasti z njihovim splošnim digitalnim izvajanjem.

Interoperabilnost omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev, je pomembna tudi za izpolnitev ciljev, ki so povezani z javnim sektorjem in določeni v sporočilu Komisije z naslovom Digitalni kompas do leta 2030: evropska pot v digitalno desetletje²¹. Čeprav bi bilo mogoče javne storitve, ki se zagotavljajo 100-odstotno na spletu, potencialno izvajati tudi z neinteroperabilnostnimi rešitvami, bo uporaba interoperabilnostnih rešitev javnim upravam pripomogla k učinkovitejšemu in uspešnejšemu doseganju cilja. Enako velja za sektorske cilje, na primer na področju zdravstva. Podatki, zbrani v skladu s to uredbo, lahko prispevajo tudi k ustreznemu spremljanju.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga tega predloga je člen 172 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

V skladu s členom 170 PDEU bi morala EU za doseganje ciljev iz členov 26 in 174 PDEU ter za to, da bi ljudem v EU, gospodarskim subjektom ter regionalnim in lokalnim skupnostim omogočila v celoti izkoristiti ugodnosti vzpostavitve območja brez notranjih meja, prispeva k oblikovanju in razvoju vseevropskih omrežij, zlasti na področju telekomunikacij. V okviru sistema odprtih in konkurenčnih trgov bodo ukrepi Evropske unije namenjeni podpiranju in spodbujanju medsebojnega povezovanja in čezmejne interoperabilnosti nacionalnih omrežij ter izboljšanju dostopa do teh omrežij.

²¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom – Digitalni kompas do leta 2030: evropska pot v digitalno desetletje (COM(2021) 118 final).

V skladu s členom 171(1) PDEU Unija pripravi smernice, opredeli projekte skupnega interesa in izvaja vse ukrepe, potrebne za zagotovitev interoperabilnosti vseevropskih omrežij. V skladu s členom 171(2) PDEU „[d]ržave članice v povezavi s Komisijo med seboj usklajujejo svoje nacionalne politike, ki lahko pomembno vplivajo“ na cilj vzpostavitve vseevropskih omrežij, Komisija pa „lahko v tesnem sodelovanju z državami članicami daje koristne pobude za pospeševanje takšnega usklajevanja“.

Namen tega predloga je razviti skladen, humanocentričen pristop k čezmejni interoperabilnosti omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev od oblikovanja politike do njenega izvajanja, skupaj z jasnim upravljanjem za racionalizacijo skupnih okvirov interoperabilnosti, interoperabilnostnih rešitev, smernic in specifikacij v okviru zagotavljanja digitalnih javnih storitev prek meja EU.

Ukrepi EU za izboljšanje interoperabilnosti javnega sektorja – z vzpostavitvijo upravljalvske strukture za usmerjanje razvoja čezmejne interoperabilnosti med omrežnimi in informacijskimi sistemi, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev v javnem sektorju EU – bi pripomogli k nadaljnjemu povezovanju enotnega trga, saj odpravljajo ovire za pretok informacij v EU ter spodbujajo ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo. PDEU daje EU pristojnost, da v ta namen sprejme ustrezne določbe za vzpostavitev in razvoj vseevropskih omrežij na področju telekomunikacijske infrastrukture (člen 170 PDEU).

EU od leta 1994 to pravno podlago in njeno predhodnico uporablja za oblikovanje programov financiranja za podporo razvoju in razširjanju interoperabilnostnih rešitev za javne uprave in podjetja ter vzpostavljanju čezmejnih infrastruktur za digitalne storitve²². Sodišče Evropske unije je potrdilo, da ukrepi EU, ki prispevajo k telematski izmenjavi podatkov med upravami v Skupnosti (IDA), spadajo v okvir vseevropskih telekomunikacijskih omrežij iz člena 129 Pogodbe ES²³.

Člen 172 je zato ustrezna pravna podlaga za ukrepe EU za spodbujanje čezmejne interoperabilnosti omrežnih in informacijskih sistemov.

Za pomoč pri vzpostavitvi in razvoju vseevropskih omrežij v zvezi z digitalnimi javnimi storitvami, ki jih zagotavljajo organi javnega sektorja, je treba vzpostaviti nov sistem usklajevanja na ravni EU z jasnimi vlogami in pooblastili.

²² Zadnji sta Sklep (EU) 2015/2240 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi programa za interoperabilnostne rešitve in skupne okvire za evropske javne uprave, podjetja in državljane (program ISA2) kot sredstvo za posodobitev javnega sektorja ter Uredba (EU) 2021/694 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2021 o vzpostavitvi programa Digitalna Evropa in razveljavitvi Sklepa (EU) 2015/2240.

²³ Zadeva C-22/96, Evropski parlament/Svet Evropske unije, ECLI:EU:C:1998:258. Sodišče je odločilo: „[...] [N]ekateri vidiki izpodbijanega sklepa se nanašajo na interoperabilnost omrežij v smislu člena 129c(1), druga alineja. Prvič, [...] v preambuli tega sklepa je poudarjeno, da je treba zagotoviti interoperabilnost nacionalnih telematskih sistemov. Drugič, [...] izpodbijani sklep določa, da se posebni postopek iz člena 4 uporablja za ‚sprejetje skupnih pravil in postopkov za vzpostavitev tehnične in upravne interoperabilnosti‘. Poleg tega so v skladu s členom 5(1) med ukrepi, ki jih lahko vključuje prispevek Skupnosti, zlasti ukrepi v zvezi z interoperabilnostjo. Interoperabilnost je dejansko opredeljena kot eden od okvirnih pogojev iz člena 5(2). Čeprav vzpostavitev in razvoj vseevropskih telekomunikacijskih omrežij med upravami sama po sebi vključujeta medsebojno povezovanje in interoperabilnost nacionalnih omrežij ter dostop do takih omrežij, je iz vsebine izpodbijanega sklepa razvidno, da zajema ukrepe, ki spadajo izrecno na področje uporabe člena 129c(1), druga alineja.“ (točki 35 in 36).

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

V skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5(3) PEU se ukrepi na ravni EU sprejmejo le, če države članice zastavljenih ciljev ne morejo zadovoljivo doseči same, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa lažje dosežejo na ravni EU. Poleg tega je treba naravo in intenzivnost zadevnega ukrepa prilagoditi ugotovljeni težavi.

Ukrepev, ki podpirajo čezmejno interoperabilnost javnega sektorja po vsej EU, države članice ne morejo doseči same, temveč je v zvezi z njimi potrebno usklajevanje na ravni EU. Razvoj vseevropskega strukturiranega sodelovanja za podporo interoperabilnosti javnega sektorja je že po svoji naravi naloga, ki jo je treba izvesti na ravni EU.

- **Sorazmernost**

V skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5(4) Pogodbe o Evropski uniji ukrepi iz tega predloga ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb (razvoj in dokončanje enotnega digitalnega trga). V predlogu so obravnavane obstoječe ovire za interoperabilne javne storitve v EU. V njem je določen pravni okvir za izmenjavo in ponovno uporabo odprtih priporočenih interoperabilnostnih rešitev in tehnologije uprav (govteh) na splošno, da se bolje podpre medsebojno povezovanje ustreznih infrastruktur. Določen je tudi okvir za sodelovanje, ki ustreznim javnim subjektom in različnim sektorjem omogoča usklajevanje njihovih ukrepov na ravni EU. Predlog temelji na obstoječih rešitvah, ki so bile v zadnjih letih razvite in delno izvedene v različnih javnih subjektih in sektorjih, kot je evropski okvir interoperabilnosti.

Kratkoročno bo ta predlog povzročil stroške, ki jih bo Komisija imela pri vzpostavitvi mehanizma za strukturirano sodelovanje med upravami v EU in državah članicah. Dolgoročno bo Komisija imela stroške za lažje upravljanje interoperabilnosti ter pripravo smernic in skupnih rešitev. Tudi države članice bodo imele stroške, povezane z razvojem in izvajanjem skupnih interoperabilnostnih rešitev na podlagi smernic in orodij, ki jih omogoča mehanizem sodelovanja. Ti stroški bi se dolgoročno izravnali s koristmi, ustvarjenimi z izboljšanim sodelovanjem ter razvojem, izvajanjem in ponovno uporabo skupnih ukrepov v zvezi z interoperabilnostjo za javne storitve, kar bi zmanjšalo podvajanje prizadevanj in nepotrebna bremena.

Da bi čim bolj zmanjšali breme, povezano z regulativnim poročanjem, bo spremljanje v največji možni meri temeljilo na obstoječih kanalih in infrastrukturi za sporočanje podatkov ter samodejnem pridobivanju podatkov.

Kar zadeva podjetja in javnost, bo predlog verjetno privedel do zmanjšanja stroškov sodelovanja z javnimi upravami in stroškov poslovanja v EU.

- **Izbira instrumenta**

Uredba se šteje za najprimernejši pravni instrument za določitev okvira za čezmejno interoperabilnost javnega sektorja v EU. Neposredna uporaba uredbe v skladu s členom 288 PDEU bo zagotovila večjo pravno varnost z uvedbo usklajenega nabora temeljnih pravil, kar bo prispevalo k delovanju enotnega trga. Z uredbo bo vzpostavljen tudi mehanizem za strukturirano sodelovanje.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje**

Ocena učinka, priložena temu predlogu, med drugim temelji na oceni evropskega okvira interoperabilnosti²⁴, ki je bila izvedena zaporedno in objavljena skupaj s tem predlogom. Ključna ugotovitev ocene je, da je čezmejno interoperabilnost mogoče učinkoviteje in uspešneje doseči z ukrepi EU kot le z nacionalnimi ali podnacionalnimi ukrepi. Nekatera priporočila glede evropskega okvira interoperabilnosti se v državah članicah že konceptualno izvajajo. Stroški priprave nacionalnih okvirov interoperabilnosti, usklajenih z evropskim okvirom interoperabilnosti, naj bi bili razmeroma nizki. Vendar sedanji evropski okvir interoperabilnosti ne podpira praktičnega izvajanja interoperabilnih evropskih digitalnih javnih storitev v zadostni meri. Potreben je nov mehanizem, da bo bolj učinkovit. V oceni učinka je zlasti poudarjena potreba po: (i) boljšem upravljanju interoperabilnosti v EU; (ii) več skupnih, potencialno zavezujočih pravilih, in (iii) večji usklajenosti, zlasti politik EU in programov financiranja EU z evropskim okvirom interoperabilnosti.

- **Posvetovanja z deležniki**

Postopek posvetovanja in njegove glavne ugotovitve, na katerih temelji ta predlog, so povzeti v Prilogi 2 k oceni učinka, ki je priložena predlogu akta o interoperabilni Evropi. Dejavnosti posvetovanja so vključevale odprto javno in ciljno usmerjeno spletno posvetovanje, delavnice z različnimi kategorijami ustreznih deležnikov ter strokovne skupine, ki jih je ustanovila Komisija.

Anketiranci so menili, da so natančni cilji, opisani v oceni učinka, večinoma smiselni, pri čemer so navedli, da so številni od teh ciljev povezani in jih ni mogoče doseči posamično.

Deležniki so opredelili več dodatnih ciljev, kot so: (i) razvoj in spodbujanje posebnih standardov in smernic, s katerimi bi bilo mogoče javne uprave usmerjati k vgrajeni interoperabilnosti; (ii) prehod na proaktivne in samoupravne storitve; (iii) povečanje preglednosti z uporabo načela „samo enkrat“; (iv) okvir, ki centralizira informacije uporabnikov, in (v) poudarjanje vrednosti interoperabilnosti za državljske pravice, digitalno sodelovanje za vse, raznovrstnost in demokratizacijo javnega znanja.

Večina deležnikov je izrecno omenila potrebo po dogovorjenih in odprtih standardih in specifikacijah. Nekateri med njimi so dodatno poudarili potrebo po bolj usklajenem vključevanju javnega sektorja v organizacije za standardizacijo. Večina deležnikov je imela podobna stališča glede spodbujanja delitve stroškov oblikovanja uporabniku prijaznih, zaupanja vrednih in varnih rešitev (tudi med javnimi in zasebnimi deležniki) ter glede spodbujanja vseevropske izmenjave in ponovne uporabe zrelih in odprtokodnih interoperabilnostnih rešitev, ki jih je mogoče ponovno uporabiti, za javne uprave. Omenili so tudi, da bi morale take rešitve spremljati jasne smernice za uporabo odprtih standardov in odprte kode (vključno z jasnimi opredelitvami) ter da je treba zagotoviti tehnično pomoč na vseh ravneh (vključno z ustreznimi viri za usposabljanje).

Poleg tega so deležniki s predložitvijo zamisli o referenčnih izvedbah pozvali, naj se zagotovi interoperabilnostna politika, ki bo bolj praktična in skladna z drugimi politikami EU. Te izvedbe so priložene predlogom politike skupaj z nezavezujočimi „zlatimi standardi“ o tem, kako bi lahko delovalo interoperabilno izvajanje na različnih upravnih ravneh, in ponazarjajo, kako se lahko predlogi izvajajo.

²⁴ SWD(2022) 720 final.

- **Zbiranje in uporaba strokovnega znanja**

Predlog je bil oblikovan skupaj s strokovno skupino za interoperabilnost evropskih javnih storitev. V okviru tega postopka je strokovna skupina oktobra 2021 izdala priporočila politike za naslednjo evropsko interoperabilnostno politiko²⁵.

V podporo delu v zvezi s pobudo je bilo izvedenih več študij. Te so vključevale:

- študijo, ki podpira oceno izvajanja evropskega okvira interoperabilnosti²⁶;
- študijo, ki podpira končno oceno programa o interoperabilnostnih rešitvah za evropske javne uprave, podjetja in državljane (ISA²)²⁷;
- tehnično poročilo Skupnega raziskovalnega središča o količinski opredelitvi koristi lokacijske interoperabilnosti v Evropski uniji²⁸.

- **Ocena učinka**

Oceno učinka, priloženo temu predlogu, je 19. januarja 2022 obravnaval Odbor za regulativni nadzor. Ta je nato predložil pozitivno mnenje s pridržki. Komisija je pripombe obravnavala v končni različici ocene učinka (podrobnosti so navedene v Prilogi 1).

V oceni učinka so poleg izhodiščnega scenarija, v skladu s katerim se ne ukrepa, primerjane tri možnosti.

Cilj možnosti 1 je postopen stalen razvoj evropskega okvira interoperabilnosti.

Možnost 2 ohranja sedanji prostovoljni okvir. Z njo so predlagani zakonodajni ukrepi, ki so osredotočeni na oblikovanje mehanizma za strukturno sodelovanje s prilagodljivim mandatom za zagotavljanje stalnega razvoja in vzdrževanja dogovorjenih skupnih interoperabilnostnih rešitev ter za določanje skupnih pobud za eksperimentiranje in usmerjenih pobud za podporo politiki.

Podobno kot v možnosti 2 so tudi v možnosti 3 predlagani zakonodajni ukrepi, vendar so predlagani ukrepi daljnosežnejši. Možnost 3 je osredotočena na vključitev neposredno veljavnih minimalnih evropskih zahtev glede interoperabilnosti v zakonodajo, ki bi se revidirale z izvedbenimi sklepi.

Glede na oceno pričakovanih učinkov se z možnostjo 1 in izhodiščnim scenarijem ne bodo učinkovito odpravile pomanjkljivosti, ki jih je razkrila ocena evropskega okvira interoperabilnosti. Zaradi nezadostnih spodbud za sodelovanje ne bosta niti možnost 1 niti izhodiščni scenarij izpolnila političnih in operativnih pričakovanj deležnikov, zlasti držav članic. Prav tako je manj verjetno, da bo možnost 3 pridobila politično podporo zaradi širokega področja uporabe in visoke ravni občutljivosti na subsidiarnost (npr. v zvezi z obstoječimi sistemi EU in držav članic). Čeprav naj bi bila vključitev neposredno veljavnih minimalnih zahtev glede interoperabilnosti v zakonodajo EU učinkovita, bo to dolgotrajen

²⁵ Register strokovnih skupin Komisije in drugih podobnih subjektov (18. oktober 2021). Evropska komisija, <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?lang=sl&groupID=3714>.

²⁶ CEPS (2021): *Study supporting the evaluation of the implementation of the EIF* (Študija, ki podpira oceno izvajanja evropskega okvira interoperabilnosti), Evropska komisija. DOI: 10.2799/58201.

²⁷ CEPS (2021): *Study supporting the final evaluation of the programme on interoperability solutions for European public administrations, businesses and citizens (ISA²)* (Študija, ki podpira končno oceno programa o interoperabilnostnih rešitvah za evropske javne uprave, podjetja in državljane (ISA²)), Evropska komisija. DOI: 10.2799/94683.

²⁸ Ulrich, P., Duch Brown, N., Minghini, M., Kotsev, A., Hernandez Quiros, L., Boguslawski, R., & Pignatelly, F. (2021). *Quantifying the Benefits of Location Interoperability in the European Union* (Količinska opredelitev koristi lokacijske interoperabilnosti v Evropski uniji). Evropska komisija.

postopek, v zvezi s katerim bodo potrebni visoki stroški izvajanja in prizadevanja. Zato se domneva, da bi bil manj učinkovit pri zagotavljanju prožnega in hitrega odziva na hitro spreminjajoče se tehnološke in politične zahteve.

V oceni učinka je bila možnost 2 opredeljena kot prednostni scenarij. Odločitev o vzpostavitvi mehanizma za strukturirano sodelovanje naj bi državam članicam zagotovila stabilnost in (pravno) predvidljivost, ki ju potrebujejo, hkrati pa omogočila potrebno prožnost za nadaljnji razvoj skupnih interoperabilnostnih rešitev v odziv na spreminjajoče se potrebe politike. Možnost 2 je osredotočena tudi na razvoj participativnih procesov. Ti procesi so ustrežnejši za pospešen tehnološki napredek. Poleg tega so manj vsiljivi glede vpliva na obstoječe sisteme, saj (minimalnih) zahtev glede združljivosti ne določajo neposredno v zakonodaji (kot možnost 3). Zaenkrat je manj verjetno, da bo možnost 3 prejela politično podporo, saj ima široko področje uporabe in visoko raven občutljivosti na subsidiarnost (zlasti v zvezi z obstoječimi sistemi EU in držav članic). Zato se domneva, da bi imela možnost 2 manjši učinek pri zagotavljanju prožnega in hitrega odziva na hitro spreminjajoče se tehnološke in politične zahteve. Možnost 2 lahko sčasoma postopoma privede tudi do možnosti 3.

Predvideno je enotno upravljanje čezmejne interoperabilnosti EU, da bi se spodbujala sodelovanje od spodaj navzgor in odgovornost od zgoraj navzdol med ključnimi deležniki v državah članicah, kar bi privedlo do skupnega ekosistema interoperabilnosti. S tem se olajšata zgodnje sodelovanje pri oblikovanju politike in opredelitev potreb po (so)vlaganju, izboljša pa se tudi izvajanje politike. Zato možnost 2 ne ogroža subsidiarnosti, temveč jo omogoča, pri čemer krepi odpornost javnih uprav in digitalno suverenost.

Nazadnje, ukrepi, predlagani v možnosti 2, bodo verjetno imeli omejene, vendar pozitivne učinke na doseganje podnebnih in energetskih ciljev EU. Večja čezmejna interoperabilnost bi lahko zmanjšala breme, na primer z olajšanjem poročanja o emisijah ogljika, zmanjšanjem porabe papirja in omejitvijo fizičnih potovanj uporabnikov javnih storitev pri opravljanju upravnih postopkov.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Z ukrepi politike, predlaganimi v okviru prednostne možnosti, sta obravnavana cilja poenostavitve in zmanjšanja upravnega bremena v skladu s programom ustreznosti in uspešnosti predpisov Komisije (REFIT)²⁹. Potencial prednostne možnosti za zmanjšanje upravnega bremena na področju politike je priznala platforma Pripravljeni na prihodnost, ki jo je vključila v svoj letni delovni program za leto 2022³⁰.

Namen te pobude je zmanjšati upravno breme ne le na področju politike, temveč tudi med sektorji in upravnimi ravni. Z izboljšano interoperabilnostjo naj bi se zmanjšali upravni stroški in stroški izpolnjevanja obveznosti za javne uprave. Od manjšega upravnega bremena bodo imeli koristi tudi državljani, ki se bodo lahko v celoti zanašali na digitalne javne storitve in možnost varne čezmejne izmenjave podatkov z enako pravno vrednostjo. Podjetja, zlasti mala in srednja podjetja (MSP), bodo imela koristi tudi od prihrankov pri stroških izpolnjevanja obveznosti.

²⁹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Ustreznost predpisov EU (COM(2012) 746 final).

³⁰ Letni delovni program platforme Pripravljeni na prihodnost za leto 2022 (ni datuma). Evropska komisija, https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2022_annual_work_programme_fit_for_future_platform_en.pdf.

- **Temeljne pravice**

Ta predlog spoštuje temeljne pravice ter upošteva načela, priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah³¹.

Predlog je zlasti pomemben za pravico do dobrega upravljanja, kot je opredeljena v členu 41 Listine. Ta člen določa, da je dobro upravljanje temeljna pravica, saj je v njem navedeno, da ima vsak posameznik pravico, da institucije in organi EU ali države članice, ki uporabljajo pravo EU, njegove zadeve obravnavajo na določen način. Pravica do dobrega upravljanja poudarja pomen preglednosti v vse bolj digitalni dobi. V zvezi s pobudami v podporo digitalizaciji javnih storitev je mogoče šteti, da spodbujajo pravico do dobrega upravljanja, saj lahko olajšajo bistvene vidike dobrega upravljanja, kot so nevtrálnost, nepristránskost in sposobnost predvidevanja pri reševanju različnih zadev³². Če ne bo nadaljnjega ukrepanja v zvezi z evropskim okvirom interoperabilnosti in povezanimi načeli, bi lahko to negativno vplivalo na primer na pravico do varstva osebnih podatkov iz člena 8 Listine ali na pravico do jezikovne raznolikosti iz člena 22 Listine. Kadar se osebni podatki obdelujejo v regulativnih peskovnikih, predlog vključuje ustrezne zaščitne ukrepe za varstvo podatkov, da se zagotovi varstvo pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.

Kar zadeva pravico do prostega gibanja v EU, je iz raziskav o MSP razvidno, da neinteroperabilni upravni postopki spodkopavajo sposobnost evropskih MSP, da poslujejo v drugih državah EU ter prožno in brez pridržkov delujejo na enotnem trgu³³.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

V tem predlogu so določene številne obveznosti za Komisijo, zlasti da vzpostavi mehanizem za strukturirano sodelovanje med upravami v EU in državah članicah, podpre to upravljanje interoperabilnosti ter razvija smernice in skupne rešitve. Program Digitalna Evropa v svojih delovnih programih za leti 2021 in 2022 že podpira povezane dejavnosti Komisije z začetnim prispevkom v višini skoraj 50 milijonov EUR.

S to uredbo se vzpostavlja instrument za usklajevanje javnih naložb v interoperabilnostne rešitve, in sicer agenda za interoperabilno Evropo. Zagotavljati bi morala celovit pregled možnosti in obveznosti financiranja na tem področju ter po potrebi vključevati povezane programe Unije, kot so program Digitalna Evropa, Evropski sklad za regionalni razvoj, mehanizmi za okrevanje in odpornost, Instrument za tehnično podporo, program Obzorje Evropa in drugi programi.

Za izpolnitev obveznosti Komisije iz tega pravnega predloga bo med letoma 2023 in 2027 potrebnih približno 130 milijonov EUR, kar bo financirano neposredno iz programa Digitalna Evropa. Prispevki iz programa Digitalna Evropa od leta 2023 so odvisni od razpoložljivosti odobritev, določenih v splošnem proračunu Unije, potem ko ga sprejme proračunski organ, in bodo upoštevani v okviru priprave ustreznih delovnih programov. Končne dodelitve sredstev bodo odvisne od prednostne razvrstitve za financiranje v okviru zadevnega postopka sprejetja in soglasja ustreznega programskega odbora. Upravni stroški Komisije so ocenjeni na približno 2,822 milijona EUR, vključno s stroški za človeške vire in drugimi upravnimi odhodki.

³¹ Listina Evropske unije o temeljnih pravicah z dne 26. oktobra 2012 (2012/C 326/02).

³² Matusiak, J., in Princ, M. (2018). *eGovernment as an element of the right to good administration* (E-uprava kot element pravice do dobrega upravljanja). Central and Eastern European eDem and eGov Days, 331, str. 29–39. <https://doi.org/10.24989/ocg.v331.3>

³³ SWD(2020) 54 final, Prepoznavanje in odprava ovir za enotni trg.

V oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, ki je priložena temu predlogu, so navedene posledice za proračun ter za človeške in upravne vire.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Ko bo uredba sprejeta, se bodo njeni učinki spremljali in ocenjevali v skladu s smernicami za boljše pravno urejanje. Kazalniki bodo čim bolj temeljili na obstoječih podatkih o spremljanju, pri čemer se bo namesto vprašalnikom dajala prednost samodejnemu pridobivanju podatkov. Podatki o spremljanju in poročila o ocenjevanju bodo javno dostopni ter bodo zagotavljali podrobnosti o učinkoviti uporabi in izvrševanju te uredbe.

Ker so številni deležniki predlagali uvedbo še strožjih ukrepov, bo vprašanje nadaljnje krepitve politike obravnavano v prihodnjih ocenah.

• Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga

V **poglavju 1 (Splošne določbe)** je določen predmet urejanja Uredbe, in sicer vzpostavitev evropskega omrežja za čezmejno interoperabilnost omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev v Uniji ter podpiranje medsebojnih povezav med obstoječimi nacionalnimi javnimi storitvami. V njem so določene tudi opredelitve pojmov, ki se uporabljajo v različnih instrumentih. Za spodbujanje skladnega pristopa EU k čezmejni interoperabilnosti in podporo trem glavnim stebrom predloga (interoperabilnostne rešitve, podporni projekt za izvajanje politike in okvir upravljanja) sta v tem poglavju določeni dve splošni obveznosti za organe javnega sektorja: izvajanje ocen interoperabilnosti in podpiranje izmenjave interoperabilnostnih rešitev v javnem sektorju (členi 1–4).

Poglavje 2 (Interoperabilnostne rešitve) ureja vzpostavitev rešitev interoperabilnosti s sklicem na: (1) evropski okvir interoperabilnosti in njegove specializirane interoperabilnostne okvire ter (2) specifikacije in uporabe v zvezi s pobudo Interoperabilna Evropa, ki jih priporoča Odbor za interoperabilno Evropo. Njihova uporaba med sektorji in upravnimi ravni, ki sicer ni obvezna, se spodbuja z mehanizmi iz poglavij 1 in 3 (členi 5–8).

V **poglavju 3 (Podporni ukrepi)** so navedeni ukrepi za podporo organom javnega sektorja pri izvajanju Uredbe. Pravila, ki urejajo podporo izvajanju politike, določajo postopek, kako lahko projekti politike na ravni EU, ki se izvajajo na podlagi Uredbe, podpirajo interoperabilno in digitalno izvajanje politike EU v javnem sektorju EU. V tem poglavju so določeni tudi inovacijski ukrepi za spodbujanje razvoja in uporabe inovativnih interoperabilnostnih rešitev v čezmejnem okviru. Komisija lahko za podporo okoljem za preskušanje inovativnih interoperabilnostnih rešitev odobri vzpostavitev regulativnih peskovnikov. Ti peskovniki bi morali prispevati ne le k novim tehnološkim rešitvam, temveč tudi k regulativnemu učenju. S sistemom medsebojnega strokovnega pregleda in določbami o usposabljanju se krepi še dva pomembna dejavnika interoperabilnosti, in sicer izmenjava spretnosti in znanja (členi 9–14).

V **poglavju 4 (Upravljanje)** je določen okvir upravljanja na več ravneh. V okviru Odbora za interoperabilno Evropo države članice ter predstavniki Komisije, Odbora regij in Evropskega ekonomsko-socialnega odbora določijo strateške cilje ter se dogovarjajo o konkretnih ukrepih, ki lahko zagotovijo čezmejno interoperabilnost njihovega omrežnega in informacijskega sistema, ki se uporablja za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev. Odbor podpira skupnost (skupnost interoperabilne Evrope), ki bo omogočala sodelovanje širšega kroga deležnikov in bo vključena v operativne naloge, povezane z izvajanjem Uredbe (členi 15–18).

V **poglavju 5 (Načrtovanje, spremljanje in ocenjevanje)** je določen mehanizem za celostno načrtovanje (agenda za interoperabilno Evropo). Čeprav v Uredbi ni predviden mehanizma financiranja, je z njo vzpostavljena nova razsežnost načrtovanja med različnimi programi financiranja EU in ustreznimi nacionalnimi pobudami za povečanje sinergij ukrepov digitalizacije v javnem sektorju. V tem poglavju so določena tudi pravila o spremljanju in ocenjevanju (člena 19 in 20).

V **poglavju 6 (Končne določbe)** so določeni stroški, povezani s tem predlogom, in datum začetka njegove veljavnosti (člena 21 in 22).

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o določitvi ukrepov za visoko raven interoperabilnosti javnega sektorja v Uniji (akt o interoperabilni Evropi)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 172 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora³⁴,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij³⁵,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Okrepiti je treba razvoj čezmejne interoperabilnosti omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev v Uniji, da se omogoči sodelovanje javnih uprav v Uniji in zagotovi čezmejno delovanje javnih storitev. Obstoječe neformalno sodelovanje bi bilo treba nadomestiti z jasnim pravnim okvirom, da se omogoči interoperabilnost med različnimi upravnimi ravni in sektorji ter zagotovi nemoten čezmejni pretok podatkov za resnično evropske digitalne storitve. Interoperabilnost javnega sektorja pomembno vpliva tudi na pravico do prostega pretoka blaga in storitev iz Pogodb, saj lahko obremenjujoči upravni postopki ustvarjajo velike ovire, zlasti za mala in srednja podjetja (v nadaljnjem besedilu: MSP).
- (2) Države članice in Unija si že več kot dve desetletji prizadevajo podpirati posodobitev uprav z digitalno preobrazbo in spodbujati globoke medsebojne povezave, potrebne za resnično evropski digitalni prostor. V sporočilu Komisije z naslovom Digitalni kompas do leta 2030: evropska pot v digitalno desetletje (COM(2021) 118 final) je poudarjena potreba po pospešitvi digitalizacije javnih storitev do leta 2030, med drugim z zagotavljanjem interoperabilnosti na vseh ravneh upravljanja in v javnih storitvah. Poleg tega se je zaradi pandemije COVID-19 povečala hitrost digitalizacije, kar je javne uprave spodbudilo, da so se prilagodile spletnemu modelu, med drugim za čezmejne digitalne javne storitve, pa tudi za pametnejšo in okolju prijaznejšo uporabo tehnologij v skladu s podnebnimi in energetske cilji iz evropskega zelenega dogovora ter Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta³⁶. Cilj te uredbe je znatno prispevati k tem ciljem Unije z vzpostavitvijo okvira za strukturirano

³⁴ UL C [...], [...], str. [...].

³⁵ UL C [...], [...], str. [...].

³⁶ Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

sodelovanje na področju čezmejne interoperabilnosti med državami članicami in Komisijo v podporo vzpostavitvi digitalnih javnih storitev.

- (3) Nova struktura upravljanja bi morala imeti zakonsko pooblastilo za spodbujanje nadaljnega razvoja evropskega okvira interoperabilnosti in drugih skupnih interoperabilnostnih rešitev, kot so specifikacije in uporabe. Poleg tega bi bilo treba s to uredbo določiti jasno in zlahka prepoznavno oznako za nekatere interoperabilnostne rešitve. Spodbujati bi bilo treba oblikovanje živahne skupnosti v zvezi s tehnološkimi rešitvami odprte vlade.
- (4) V interesu skladnega pristopa k interoperabilnosti javnega sektorja po vsej Uniji, podpiranja načela dobrega upravljanja ter prostega pretoka osebnih in neosebnih podatkov v Uniji je, da se čim bolj uskladijo pravila za vse javne sektorje, ki so upravljavci ali ponudniki omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za omogočanje ali upravljanje javnih storitev. Ta cilj vključuje Komisijo ter druge institucije, organe in agencije Unije ter organe javnega sektorja v državah članicah na vseh ravneh uprave: nacionalni, regionalni in lokalni. Agencije imajo pomembno vlogo pri zbiranju podatkov držav članic o regulativnem poročanju. Področje uporabe te uredbe bi zato moralo zajemati tudi interoperabilnost teh podatkov.
- (5) Čezmejne interoperabilnosti ne omogočajo le centralizirane digitalne infrastrukture držav članic, temveč tudi decentraliziran pristop. To vključuje izmenjavo podatkov med lokalnimi upravami v različnih državah članicah, ne da bi ta nujno potekala prek nacionalnih vozlišč. Zato je treba razviti skupne rešitve na vseh upravnih ravneh, zlasti za specifikacije in uporabe. Potrebe po čezmejnih digitalnih interakcijah se povečujejo, zato so potrebne rešitve, ki lahko te potrebe izpolnijo. Namen te uredbe je olajšati in spodbuditi izmenjavo med vsemi ravnmi uprave.
- (6) Interoperabilnost omogoča uspešno izvajanje politik, zlasti tistih, ki so močno povezane z javnim sektorjem, kot so pravosodje in notranje zadeve, davčna in carinska ureditev, promet, zdravje, kmetijstvo, pa tudi ureditev podjetništva in industrije. Vendar je uvedba interoperabilnosti zgolj v enem sektorju povezana s tveganjem, da bi sprejetje različnih ali nezdružljivih rešitev na nacionalni ali sektorski ravni ustvarilo nove elektronske ovire, ki bi ovirale pravilno delovanje notranjega trga in s tem povezan prost pretok. Poleg tega obstaja tveganje, da bo negativno vplivala na odprtost in konkurenčnost trgov ter na zagotavljanje storitev splošnega interesa za podjetja in državljane. Zato bi morala ta uredba tudi olajšati in spodbujati medsektorsko interoperabilnost ter se uporabljati zanjo.
- (7) Da bi odpravili razdrobljenost v interoperabilnostnem okolju v Uniji, bi bilo treba spodbujati skupno razumevanje interoperabilnosti v Uniji in celostni pristop k interoperabilnostnim rešitvam. Strukturirano sodelovanje bi moralo podpirati ukrepe za spodbujanje ureditve politike, ki je pripravljena za digitalizacijo in privzeto interoperabilna. Poleg tega bi moralo organe javnega sektorja ter institucije, organe in agencije Unije spodbujati k učinkovitemu upravljanju in uporabi infrastruktur za digitalne storitve in njihovih ustreznih komponent, ki omogočajo vzpostavitev in delovanje trajnostnih in učinkovitih čezmejnih javnih storitev.
- (8) Za vzpostavitev čezmejnih interoperabilnih javnih storitev je pomembno, da se čim prej v procesu oblikovanja politike osredotočimo na vidik interoperabilnosti. Zato bi morala javna organizacija, ki namerava vzpostaviti nov omrežni in informacijski sistem ali spremeniti obstoječega, kar bo verjetno močno vplivalo na čezmejno interoperabilnost, izvesti oceno interoperabilnosti. Ta ocena je potrebna, da bi razumeli razsežnost vpliva načrtovanega ukrepa ter predlagali ukrepe za izkoriščanje

ugodnosti in obravnavanje morebitnih stroškov. Ocena interoperabilnosti bi morala biti obvezna v treh primerih, ki se nanašajo na čezmejno interoperabilnost. V drugih primerih se lahko javne organizacije odločijo za prostovoljno izvedbo ocene interoperabilnosti.

- (9) V nekaterih okoliščinah je razumno in gospodarno, da je predmet ocene učinka v zvezi z varstvom podatkov obširnejši in ne obsega samo enega projekta, na primer kadar nameravajo organi javnega sektorja vzpostaviti skupno platformo za uporabo ali obdelavo. V teh drugih primerih bi bilo treba močno spodbujati, da ocena presega doseganje ciljev pobude Interoperabilna Evropa v smeri popolnega izvajanja interoperabilnosti.
- (10) V oceni interoperabilnosti bi bilo treba oceniti učinke načrtovanega ukrepa na čezmejno interoperabilnost omrežnega in informacijskega sistema, na primer ob upoštevanju izvora, narave, posebnosti in obsega teh učinkov. Izid te ocene bi bilo treba upoštevati pri določitvi ustreznih ukrepov, ki jih je treba sprejeti za vzpostavitev ali spremembo omrežnega in informacijskega sistema.
- (11) Organizacija bi morala izid ocene interoperabilnosti objaviti na svojem spletišču. Objava izida ne bi smela ogroziti pravic intelektualne lastnine ali poslovnih skrivnosti in bi morala biti omejena, kadar je to upravičeno zaradi javnega reda ali varnosti. Upoštevati bi bilo treba določbe prava Unije, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.
- (12) Organi javnega sektorja ali institucije, organi ali agencije Unije, ki iščejo interoperabilnostne rešitve, bi morali imeti možnost, da od drugih organov javnega sektorja ali institucij, organov ali agencij Unije zahtevajo programsko kodo, ki jo navedene organizacije uporabljajo, skupaj s pripadajočo dokumentacijo. Izmenjava bi morala med organi javnega sektorja ter institucijami, organi in agencijami Unije postati privzeta, pri čemer bi bila za neizmenjavo potrebna pravna utemeljitev. Poleg tega bi si morali organi javnega sektorja ali institucije, organi ali agencije Unije prizadevati za razvoj novih interoperabilnostnih rešitev ali za nadaljnji razvoj obstoječih.
- (13) Kadar se javne uprave odločijo, da bodo svoje rešitve delile z drugimi javnimi upravami ali javnostjo, delujejo v javnem interesu. To je še pomembnejše za inovativne tehnologije: odprta koda na primer omogoča preglednost algoritmov ter neodvisne revizije in ponovljive gradnike. Z izmenjavo interoperabilnostnih rešitev med javnimi upravami bi se morali vzpostaviti pogoji za doseganje odprtega ekosistema digitalnih tehnologij za javni sektor, ki lahko prinese številne koristi.
- (14) Odbor za interoperabilno Evropo bi moral pri spremljanju skladnosti interoperabilnostnih rešitev in predlaganju ukrepov za zagotovitev njihove združljivosti z obstoječimi rešitvami, ki imajo skupen namen, upoštevati zastarelost rešitev.
- (15) Evropski okvir interoperabilnosti bi moral zagotavljati skladnost in biti priznan kot enotna referenčna točka za pristop Unije k interoperabilnosti v sektorju javnih storitev. Poleg tega je mogoče s specializiranimi interoperabilnostni okviri obravnavati potrebe posameznih sektorjev, področij ali upravnih ravni. Z navedenimi okviri bi bilo treba dodatno spodbujati izvajanje interoperabilnostnih rešitev.
- (16) Evropski okvir interoperabilnosti bi moral razvijati Odbor za interoperabilno Evropo, ki ga med drugim sestavlja po en predstavnik vsake države članice. Države članice so tako skupaj z drugimi člani Odbora za interoperabilno Evropo v središču razvoja in

izvajanja evropskega okvira interoperabilnosti. Odbor za interoperabilno Evropo bi moral po potrebi posodobiti evropski okvir interoperabilnosti.

- (17) Specializirani interoperabilnostni okviri, izdani za dopolnitev evropskega okvira interoperabilnosti, bi morali upoštevati obstoječe sektorske okvire, razvite na ravni Unije (na primer v zdravstvenem sektorju), in ne bi smeli posegati vanje.
- (18) Interoperabilnost je neposredno povezana z odprtimi specifikacijami in standardi ter je odvisna od njihove uporabe. Zato bi bilo treba javnemu sektorju Unije omogočiti sklenitev dogovora o medsektorskih odprtih specifikacijah in drugih rešitvah za spodbujanje interoperabilnosti. Novi okvir bi moral zagotoviti jasen postopek za vzpostavitev in spodbujanje takšnih dogovorjenih interoperabilnostnih rešitev v prihodnosti. Tako bo imel javni sektor bolj usklajeno stališče za usmerjanje potreb javnega sektorja in javnih vrednot v širše razprave.
- (19) Številne specifikacije interoperabilnosti, ki jih uporablja javni sektor, bi lahko izhajale iz obstoječe zakonodaje Unije. Zato je treba vzpostaviti povezavo med vsemi specifikacijami za omrežne in informacijske sisteme javnega sektorja, ki jih je treba obvezno uporabljati zaradi pravnih določb Unije. Izvajalski organi včasih težko najdejo zahteve v najnovejšem in strojno berljivem formatu. Enotna vstopna točka in jasna pravila o metapodatkih takih informacij bi morala organom javnega sektorja pomagati zagotoviti, da bodo njihove infrastrukture za digitalne storitve skladne z obstoječimi in prihodnjimi pravili.
- (20) Vzpostaviti bi bilo treba portal interoperabilne Evrope kot referenčno točko za interoperabilnostne rešitve, znanje in skupnost. Portal bi moral biti vzpostavljen kot povezava do uradnih virov, vendar bi moral biti odprt tudi za prispevke skupnosti interoperabilne Evrope.
- (21) Na portalu interoperabilne Evrope bi morale biti javno dostopne rešitve, ki upoštevajo načela evropskega okvira interoperabilnosti, tj. odprtost, tehnično nevtralnost in varnost. Ker odprta koda uporabnikom omogoča dejavno ocenjevanje ter preverjanje interoperabilnosti in varnosti rešitev, je pomembno, da podpira izvajanje interoperabilnostnih rešitev. V tem okviru bi bilo treba spodbujati uporabo odprtokodnih licenc, da se izboljšata pravna jasnost in vzajemno priznavanje licenc v državah članicah.
- (22) Zdaj so javne storitve Unije, ki se izvajajo ali upravljajo elektronsko, v številnih primerih odvisne od ponudnikov iz tretjih držav. V strateškem interesu Unije je zagotoviti, da ohrani in razvija bistvene tehnološke zmogljivosti za zagotavljanje enotnega digitalnega trga, zlasti za zagotavljanje izvajanja storitev, zaščito kritičnih omrežnih in informacijskih sistemov ter zagotavljanje ključnih storitev. Podporni ukrepi za interoperabilno Evropo bi morali javnim upravam pomagati, da se razvijajo ter da lahko vključujejo nove izzive in nova področja v čezmejne okvire. Interoperabilnost je pogoj za preprečevanje vezanosti na tehnologijo, omogočanje tehničnega razvoja in spodbujanje inovacij, kar bi moralo povečati globalno konkurenčnost Unije.
- (23) Vzpostaviti je treba mehanizem upravljanja, ki bo olajšal izvajanje politik Unije na način, ki zagotavlja interoperabilnost. Ta mehanizem bi moral biti osredotočen na interoperabilno digitalno izvajanje politik, ko so te sprejete v obliki pravnih aktov, in bi se moral uporabljati za razvoj interoperabilnostnih rešitev na podlagi potreb. Podpirati bi moral organe javnega sektorja. Odbor za interoperabilno Evropo bi moral

projekte za podporo organom javnega sektorja predlagati Komisiji, ki bi se morala odločiti, ali jih bo vzpostavila.

- (24) Vse ravni upravljanja bi morale pri oblikovanju, razvoju in opravljanju javnih storitev sodelovati z inovativnimi organizacijami, ne glede na to, ali so to podjetja ali neprofitni subjekti. Podpiranje sodelovanja govteh med organi javnega sektorja ter zagonskimi podjetji in inovativnimi MSP ali sodelovanja, ki vključuje predvsem organizacije civilne družbe (civilteh), je učinkovit način za podpiranje inovacij v javnem sektorju ter spodbujanje uporabe interoperabilnostnih orodij med partnerji iz zasebnega in javnega sektorja. Podpora odprtemu ekosistemu govteh v Uniji, ki čezmejno združuje javne in zasebne akterje ter vključuje različne ravni upravljanja, bi morala omogočiti razvoj inovativnih pobud, namenjenih oblikovanju in uvajanju interoperabilnostnih rešitev govteh.
- (25) Opredelitev skupnih inovacijskih potreb in prednostnih nalog ter usmerjanje skupnih prizadevanj na področju govteh in eksperimentiranja prek meja bi organom javnega sektorja Unije pomagala pri izmenjavi tveganj, spoznanj in rezultatov projektov za podporo inovacijam. K tem dejavnostim bodo koristno prispevala zlasti zelo številna tehnološka zagonska podjetja in MSP v Uniji. Uspešni projekti in inovacijski ukrepi govteh, ki se pilotno izvajajo z inovacijskimi ukrepi v okviru pobude Interoperabilna Evropa, bi morali prispevati k širjenju orodij in interoperabilnostnih rešitev govteh za ponovno uporabo.
- (26) Podporni ukrepi za interoperabilno Evropo bi lahko imeli koristi od varnih prostorov za eksperimentiranje, pri čemer je treba zagotoviti odgovorne inovacije ter vključitev ustreznih ukrepov za zmanjšanje tveganja in zaščitnih ukrepov. Da bi zagotovili pravni okvir, ki je prijazen do inovacij, primeren za prihodnost in odopen na motnje, bi bilo treba omogočiti izvajanje tovrstnih projektov v regulativnih peskovnikih. Regulativni peskovniki bi morali biti sestavljeni iz nadzorovanih preskusnih okolij, ki omogočajo razvoj in preskušanje inovativnih rešitev, preden se tovrstni sistemi vključijo v omrežne in informacijske sisteme javnega sektorja. Cilji regulativnih peskovnikov bi morali spodbujati interoperabilnost na podlagi inovativnih rešitev z vzpostavitvijo nadzorovanega okolja za eksperimentiranje in preskušanje, da se zagotovi skladnost rešitev s to uredbo ter drugo ustrezno zakonodajo Unije in zakonodajo držav članic, povečati pravno varnost za inovatorje in pristojne organe ter razumevanje priložnosti, nastajajočih tveganj in učinkov novih rešitev. Za zagotovitev enotnega izvajanja v Uniji in ekonomije obsega je primerno določiti skupna pravila za izvajanje regulativnih peskovnikov. Evropski nadzornik za varstvo podatkov lahko v skladu s členom 58(2), točka (i), Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta institucijam in organom Unije naloži upravno globo v okviru regulativnih peskovnikov.
- (27) Zagotoviti je treba pravno podlago za uporabo osebnih podatkov, zbranih za druge namene, da se razvijejo nekatere interoperabilnostne rešitve v javnem interesu v regulativnem peskovniku v skladu s členom 6(4) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ter členom 6 Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta. Cilj Uredbe je le vzpostavitev pravne podlage ali obdelave osebnih podatkov v okviru regulativnega peskovnika kot takega. Za vsako drugo obdelavo osebnih podatkov, ki spada na področje uporabe te uredbe, je potrebna ločena pravna podlaga.
- (28) Izboljšati je treba dobro razumevanje vprašanj interoperabilnosti, zlasti med zaposlenimi v javnem sektorju. V zvezi s tem je ključno stalno usposabljanje, spodbujati pa bi bilo treba tudi sodelovanje in usklajevanje o tej temi. Poleg

usposabljanj o rešitvah interoperabilne Evrope bi morale vse pobude po potrebi temeljiti na izmenjavi izkušenj in rešitev ter izmenjavi in spodbujanju primerov dobre prakse ali jih spremljati.

- (29) Za vzpostavitev mehanizma, ki bo olajšal proces vzajemnega učenja med organi javnega sektorja in izmenjavo primerov dobre prakse pri izvajanju rešitev interoperabilne Evrope v državah članicah, je treba določiti določbe o postopku medsebojnega strokovnega pregleda. Medsebojni strokovni pregledi lahko privedejo do dragocenih spoznanj in priporočil za organ javnega sektorja, ki se pregleduje. Zlasti bi lahko prispevali k lažjemu prenosu tehnologij, orodij, ukrepov in postopkov med državami članicami, vključenimi v medsebojni strokovni pregled. Ustvarjajo funkcionalno pot za izmenjavo primerov dobre prakse med državami članicami z različnimi stopnjami zrelosti na področju interoperabilnosti. Za zagotovitev, da je postopek medsebojnega strokovnega pregleda stroškovno učinkovit ter daje jasne in prepričljive rezultate in da se poleg tega prepreči nepotrebno breme, lahko Komisija na podlagi nastalih potreb in po posvetovanju z Odborom za interoperabilno Evropo sprejme smernice o najboljši ureditvi takšnih medsebojnih strokovnih pregledov.
- (30) Za razvoj splošne usmeritve strukturiranega sodelovanja v okviru pobude Interoperabilna Evropa pri spodbujanju digitalnega medsebojnega povezovanja in interoperabilnosti javnih storitev v Uniji ter za nadzor strateških in izvedbenih dejavnosti, povezanih z navedenim sodelovanjem, bi bilo treba ustanoviti Odbor za interoperabilno Evropo. Odbor za interoperabilno Evropo bi moral svoje naloge opravljati ob upoštevanju pravil o čezmejni interoperabilnosti ter že izvedenih rešitev za obstoječe omrežne in informacijske sisteme.
- (31) Ustanovljeni so bili nekateri organi Unije, kot sta Evropski odbor za podatkovne inovacije in Odbor za evropski zdravstveni podatkovni prostor, ki so med drugim zadolženi za povečanje interoperabilnosti na ravni specifičnega področja ali politike. Vendar noben od obstoječih organov ni pooblaščen za obravnavo čezmejne interoperabilnosti omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev v Uniji. Odbor za interoperabilno Evropo, ustanovljen s to uredbo, bi moral podpirati organe Unije, ki se ukvarjajo s politikami, ukrepi in rešitvami, pomembnimi za čezmejno interoperabilnost omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev v Uniji, na primer na področju semantične interoperabilnosti za prenosljivost in ponovno uporabnost podatkovnih prostorov. Sodelovati bi moral z vsemi ustreznimi organi Unije, da se zagotovijo usklajenost in sinergije med ukrepi za čezmejno interoperabilnost in ukrepi za specifične sektorje.
- (32) Za pospeševanje interoperabilnosti javnega sektorja sta potrebna dejavno sodelovanje in zavezanost strokovnjakov, izvajalcev, uporabnikov in zainteresirane javnosti v državah članicah, in sicer na vseh ravneh upravljanja ter z vključevanjem mednarodnih partnerjev in zasebnega sektorja. Da bi izkoristili njihovo strokovno znanje, spretnosti in ustvarjalnost, bi moral poseben odprt forum (skupnost interoperabilne Evrope) pomagati usmerjati povratne informacije, potrebe uporabnikov in operativne potrebe, opredeliti področja za nadaljnji razvoj ter prispevati k določitvi prednostnih nalog za sodelovanje EU na področju interoperabilnosti. Ustanovitev skupnosti interoperabilne Evrope bi morala podpirati usklajevanje in sodelovanje med strateškimi in operativnimi ključnimi akterji za interoperabilnost.
- (33) Skupnost interoperabilne Evrope bi morala biti odprta za vse deležnike. Dostop do skupnosti interoperabilne Evrope bi moral biti čim lažji, pri čemer bi bilo treba

preprečiti nepotrebne ovire in obremenitve. Skupnost interoperabilne Evrope bi morala združevati javne in zasebne deležnike, vključno z državljani, s strokovnim znanjem s področja čezmejne interoperabilnosti in ki prihajajo iz različnih okolij, kot so akademski krogi, raziskave in inovacije, izobraževanje, standardizacija in specifikacije, podjetja in javna uprava na vseh ravneh.

- (34) Da se zagotovi učinkovito izvajanje pravil iz te uredbe, je treba imenovati pristojne nacionalne organe, odgovorne za njeno izvajanje. V številnih državah članicah nekateri subjekti že imajo vlogo razvijanja interoperabilnosti. Ti subjekti bi lahko prevzeli vlogo pristojnega organa v skladu s to uredbo.
- (35) Kot glavni instrument Unije za usklajevanje javnih naložb v interoperabilnostne rešitve bi bilo treba vzpostaviti agendo za interoperabilno Evropo. Ta bi morala zagotavljati celovit pregled možnosti in obveznosti financiranja na tem področju ter po potrebi vključevati povezane programe Unije. To bi moralo prispevati k ustvarjanju sinergij in usklajevanju finančne podpore, povezane z razvojem interoperabilnosti, ter preprečevanju podvajanja.
- (36) Zbrati bi bilo treba informacije, da se oceni uspešnost te uredbe glede na njene cilje in da se zagotovijo povratne informacije za oceno te uredbe v skladu z odstavkom 22 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje³⁷. Zato bi morala Komisija izvesti spremljanje in oceno te uredbe. Ocena bi morala temeljiti na petih merilih, in sicer učinkovitosti, uspešnosti, ustreznosti, skladnosti in dodani vrednosti EU. Biti bi morala tudi podlaga za ocene učinka glede morebitnih nadaljnjih ukrepov. Spremljanje bi moralo vključevati obstoječe vire podatkov in postopke spremljanja.
- (37) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev pravil in pogojev za vzpostavitev in delovanje regulativnih peskovnikov.
- (38) Ker cilja te uredbe, in sicer interoperabilnosti v javnih upravah na ravni celotne Unije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb, zlasti v zvezi s krepitvijo enotnega trga.
- (39) Začetek uporabe te uredbe bi bilo treba odložiti za tri mesece po datumu začetka njene veljavnosti, da se državam članicam ter institucijam, organom in agencijam Unije zagotovi dovolj časa za pripravo na uporabo te uredbe. Ta čas je potreben za ustanovitev Odbora za interoperabilno Evropo in skupnosti interoperabilne Evrope ter za imenovanje pristojnih nacionalnih organov in koordinatorjev za interoperabilnost.
- (40) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta³⁸ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je predložil mnenje o ... –

³⁷ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

³⁸ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje 1 Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa ukrepe za spodbujanje čezmejne interoperabilnosti omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev v Uniji, z določitvijo skupnih pravil in okvira za usklajevanje interoperabilnosti javnega sektorja, da bi se spodbudil razvoj interoperabilne vseevropske infrastrukture za digitalne javne storitve.
2. Ta uredba se uporablja za organe javnega sektorja držav članic ter institucije, organe in agencije Unije, ki zagotavljajo ali upravljajo omrežne ali informacijske sisteme, ki omogočajo elektronsko izvajanje ali upravljanje javnih storitev.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „čezmejna interoperabilnost“ pomeni zmožnost organov javnega sektorja v različnih državah članicah ter institucij, organov in agencij Unije, da z izmenjavo podatkov prek elektronskih komunikacijskih sredstev uporabljajo omrežne in informacijske sisteme za medsebojno interakcijo;
- (2) „omrežje in informacijski sistem“ pomeni omrežje in informacijski sistem, kot je opredeljen v členu 4, točka (1), predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o ukrepih za visoko skupno raven kibernetске varnosti v Uniji in razveljavitvi Direktive (EU) 2016/1148 [predlog revidirane direktive o varnosti omrežij in informacij];
- (3) „interoperabilnostna rešitev“ pomeni tehnično specifikacijo, vključno s standardom, ali drugo rešitev, vključno s konceptualnimi okviri, smernicami in uporabami, ki opisuje pravne, organizacijske, semantične ali tehnične zahteve, ki jih mora izpolnjevati omrežni in informacijski sistem, da se poveča čezmejna interoperabilnost;
- (4) „organ javnega sektorja“ pomeni organ javnega sektorja, kot je opredeljen v členu 2, točka 1, Direktive (EU) 2019/1024;
- (5) „podatki“ pomenijo podatke, kot so opredeljeni v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) 2022/868 o evropskem upravljanju podatkov in spremembi Uredbe (EU) 2018/1724 (Akt o upravljanju podatkov)³⁹;
- (6) „strojno berljivi format“ pomeni strojno berljivi format, kot je opredeljen v členu 2, točka 13, Direktive (EU) 2019/1024;
- (7) „govteh“ pomeni na tehnološko sodelovanje med akterji iz javnega in zasebnega sektorja, ki podpira digitalno preobrazbo javnega sektorja;

³⁹ Uredba (EU) 2022/868 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2022 o evropskem upravljanju podatkov in spremembi Uredbe (EU) 2018/1724 (Akt o upravljanju podatkov) (UL L 152, 3.6.2022, str. 1).

(8) „standard“ pomeni standard, kot je opredeljen v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁰;

(9) „najvišja raven vodenja“ pomeni vodjo, vodstvo ali organ za usklajevanje in nadzor na najvišji upravni ravni, ob upoštevanju ureditev upravljanja na visoki ravni v vsaki instituciji, organu ali agenciji Unije.

Člen 3

Ocena interoperabilnosti

1. Kadar namerava organ javnega sektorja ali institucija, agencija ali organ Unije vzpostaviti novo ali bistveno spremeniti obstoječi omrežni in informacijski sistem, ki omogoča elektronsko izvajanje ali upravljanje javnih storitev, izvede oceno učinkov načrtovanega ukrepa na čezmejno interoperabilnost (v nadaljnjem besedilu: ocena interoperabilnosti) v naslednjih primerih:

- (a) kadar predvidena vzpostavitev ali sprememba vpliva na enega ali več omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje čezmejnih storitev v več sektorjih ali upravah;
- (b) kadar bo predvidena vzpostavitev ali sprememba najverjetneje privedla do javnih naročil za omrežne in informacijske sisteme, ki se uporabljajo za zagotavljanje čezmejnih storitev, nad pragom iz člena 4 Direktive 2014/24/EU;
- (c) kadar se predvidena vzpostavitev ali sprememba nanaša na omrežni in informacijski sistem, ki se uporablja za zagotavljanje čezmejnih storitev in se financira iz programov Unije.

Organ javnega sektorja ali zadevna institucija, organ ali agencija Unije lahko oceno interoperabilnosti izvede tudi v drugih primerih.

2. Ocena interoperabilnosti se izvede pred sprejetjem odločitev o pravnih, organizacijskih, semantičnih ali tehničnih zahtevah za nov ali spremenjen omrežni in informacijski sistem na zavezujoč način. Za izpolnitev sklopa zahtev ter več omrežnih in informacijskih sistemov se lahko izvede enotna ocena interoperabilnosti.

Organ javnega sektorja ali zadevna institucija, organ ali agencija Unije na svojem spletišču objavi poročilo, v katerem predstavi rezultate ocene interoperabilnosti.

3. Pristojni nacionalni organi in koordinatorji za interoperabilnost zagotovijo potrebno podporo za izvedbo ocene interoperabilnosti. Komisija lahko zagotovi tehnična orodja v podporo ocenjevanju.

4. Ocena interoperabilnosti vsebuje vsaj:

- (a) opis predvidenega delovanja in njegovih učinkov na čezmejno interoperabilnost enega ali več zadevnih omrežnih in informacijskih sistemov, vključno z ocenjenimi stroški prilagoditve zadevnih omrežnih in informacijskih sistemov;

⁴⁰ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

- (b) opis ravni usklajenosti zadevnih omrežnih in informacijskih sistemov z evropskim okvirom interoperabilnosti in z rešitvami interoperabilne Evrope po začetku delovanja, pa tudi tega, kako se je delovanje izboljšalo v primerjavi z ravno usklajenosti pred delovanjem;
 - (c) opis vmesnikov za aplikacijsko programiranje, ki omogočajo interakcije med strojno opremo in podatki, ki se štejejo za pomembne za čezmejno izmenjavo z drugimi omrežnimi in informacijskimi sistemi.
5. Organ javnega sektorja ali zadevna institucija, organ ali agencija Unije se o predvidenem delovanju posvetuje s prejemniki zadevnih storitev ali njihovimi predstavniki, če delovanje neposredno vpliva na prejemnike. To posvetovanje ne posega v zaščito poslovnih ali javnih interesov ali varnost takih sistemov.
6. Odbor za interoperabilno Evropo najpozneje do ... [eno leto po začetku veljavnosti te uredbe] sprejme smernice o vsebini ocene interoperabilnosti, vključno s praktičnimi kontrolnimi seznammi.

Člen 4

Izmenjava in ponovna uporaba interoperabilnostnih rešitev med organi javnega sektorja ter institucijami, organi in agencijami Unije

1. Organ javnega sektorja ali institucija, organ ali agencija Unije da interoperabilnostne rešitve, ki podpirajo javne storitve, ki jih izvaja ali upravlja elektronsko, na voljo vsem drugim takim subjektom, ki to zahtevajo. Skupna vsebina vključuje tehnično dokumentacijo in po potrebi dokumentirano izvirno kodo. Ta obveznost izmenjave se ne uporablja za nobeno od naslednjih interoperabilnostnih rešitev:
- (a) ki podpirajo postopke, ki ne spadajo v okvir javnih nalog zadevnih organov javnega sektorja ali institucij, organov ali agencij sektorja Unije, kot so opredeljene z zakonom ali drugimi zavezujočimi pravili, ali, če takih pravil ni, kot so opredeljene v skladu z običajno upravno prakso v zadevni državi članici ali upravi Unije, pod pogojem, da je obseg javnih nalog pregleden in predmet pregleda;
 - (b) za katere imajo tretje osebe pravice intelektualne lastnine in ne omogočajo izmenjave;
 - (c) dostop do katerih je izključen ali omejen zaradi:
 - (i) občutljivih informacij, povezanih z zaščito kritične infrastrukture, kot so opredeljene v členu 2, točka (d), Direktive Sveta 2008/114/ES⁴¹;
 - (ii) zaščite obrambnih interesov ali javne varnosti.
2. Da se subjektu, ki ponovno uporablja, omogoči samostojno upravljanje interoperabilnostne rešitve, subjekt, ki deli, določi jamstva, ki bodo zagotovljena subjektu, ki ponovno uporablja, v smislu sodelovanja, podpore in vzdrževanja. Subjekt, ki ponovno uporablja, pred sprejetjem interoperabilnostne rešitve subjektu, ki deli, zagotovi oceno rešitve, ki zajema njegovo sposobnost samostojnega upravljanja kibernetске varnosti in razvoja ponovno uporabljene interoperabilnostne rešitve.

⁴¹ Direktiva Sveta 2008/114/ES z dne 8. decembra 2008 o ugotavljanju in določanju evropske kritične infrastrukture ter o oceni potrebe po izboljšanju njene zaščite (UL L 345, 23.12.2008, str. 75).

3. Obveznost iz odstavka 1 tega člena se lahko izpolni z objavo ustrezne vsebine na portalu interoperabilne Evrope ali portalu, v katalogu ali repozitoriju, povezanem s portalom interoperabilne Evrope. V tem primeru se odstavek 2 tega člena ne uporablja za subjekt, ki deli. Objavo na portalu interoperabilne Evrope izvede Komisija na zahtevo subjekta, ki deli.
4. Organ javnega sektorja, institucija, organ ali agencija Unije ali tretja oseba, ki uporablja interoperabilnostno rešitev, jo lahko prilagodi svojim potrebam. Če je bila interoperabilnostna rešitev objavljena, kot je določeno v odstavku 3, se prilagojena interoperabilnostna rešitev objavi na enak način.
5. Subjekti, ki delijo, in subjekti, ki ponovno uporabljajo, lahko sklenejo sporazum o delitvi stroškov za prihodnji razvoj interoperabilnostne rešitve.

Poglavje 2

Interoperabilnostne rešitve

Člen 5

Splošna načela

1. Komisija rešitve interoperabilne Evrope in evropski okvir interoperabilnosti elektronsko objavi na portalu interoperabilne Evrope v formatih, ki so odprti, strojno berljivi, dostopni⁴², najdljivi in ponovno uporabni, po potrebi skupaj z njihovimi metapodatki.
2. Odbor za interoperabilno Evropo spremlja splošno skladnost razvitih ali priporočenih interoperabilnostnih rešitev in predlaga ukrepe, da se po potrebi zagotovi njihova združljivost z drugimi interoperabilnostnimi rešitvami, ki imajo skupni namen, hkrati pa po potrebi podpirajo dopolnjevanje z novimi tehnologijami ali prehod nanje.

Člen 6

Evropski okvir interoperabilnosti in specializirani interoperabilnostni okviri

1. Odbor za interoperabilno Evropo razvije evropski okvir interoperabilnosti⁴³ in Komisiji predlaga, da ga sprejme. Komisija lahko sprejme evropski okvir interoperabilnosti. Evropski okvir interoperabilnosti objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Evropski okvir interoperabilnosti zagotavlja model in nabor priporočil o pravni, organizacijski, semantični in tehnični interoperabilnosti, naslovljenih na vse subjekte, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, za medsebojno interakcijo prek njihovih omrežnih in informacijskih sistemov. Upošteva se pri oceni interoperabilnosti v skladu s členom 3(4), točka (b), in členom 3(6).
3. Komisija lahko po posvetovanju z Odborom za interoperabilno Evropo sprejme druge okvire interoperabilnosti (v nadaljnjem besedilu: specializirani interoperabilnostni okviri), namenjene potrebam specifičnih sektorjev ali upravnih ravni. Specializirani interoperabilnostni okviri temeljijo na evropskem okviru interoperabilnosti. Odbor za interoperabilno Evropo oceni usklajenost specializiranih

⁴² Direktiva (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (Besedilo velja za EGP) (UL L 151, 7.6.2019, str. 70).

⁴³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Evropski okvir interoperabilnosti – strategija za izvajanje (COM(2017) 0134 final).

interoperabilnostnih okvirov z evropskim okvirom interoperabilnosti. Komisija specializirane interoperabilnostne okvire objavi na portalu interoperabilne Evrope.

4. Kadar država članica razvije nacionalni okvir interoperabilnosti in druge ustrezne nacionalne politike, strategije ali smernice, upošteva evropski okvir interoperabilnosti.

Člen 7

Rešitve interoperabilne Evrope

Odbor za interoperabilno Evropo priporoča interoperabilnostne rešitve za čezmejno interoperabilnost omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev, ki se bodo v Uniji izvajale ali upravljale elektronsko. Ko priporoči interoperabilnostno rešitev, je ta opremljena z oznako „rešitev interoperabilne Evrope“ in objavljena na portalu interoperabilne Evrope.

Člen 8

Portal interoperabilne Evrope

1. Komisija zagotovi portal (v nadaljnjem besedilu: portal interoperabilne Evrope) kot enotno vstopno točko za informacije v zvezi s čezmejno interoperabilnostjo omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev, ki se bodo v Uniji izvajale ali upravljale elektronsko. Portal je elektronsko dostopen in brezplačen. Portal ima vsaj naslednje funkcije:
 - (a) dostop do rešitev interoperabilne Evrope;
 - (b) dostop do drugih interoperabilnostnih rešitev, ki nimajo oznake „rešitev interoperabilne Evrope“ in so določene v drugih politikah Unije ali izpolnjujejo zahteve iz odstavka 2;
 - (c) dostop do tehničnih specifikacij IKT, na katere se je mogoče sklicevati v skladu s členom 13 Uredbe (EU) št. 1025/2012;
 - (d) dostop do informacij o obdelavi osebnih podatkov v okviru regulativnih peskovnikov iz členov 11 in 12, če so bila ugotovljena velika tveganja za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kot je navedeno v členu 35(1) Uredbe (EU) 2016/679 in členu 39 Uredbe (EU) 2018/1725, ter dostop do informacij o mehanizmih za odzivanje za takojšnjo ublažitev navedenih tveganj. Objavljene informacije lahko vključujejo popolno razkritje ocene učinka v zvezi z varstvom podatkov;
 - (e) spodbujanje izmenjave znanja med člani skupnosti interoperabilne Evrope, kot je določeno v členu 16, kot je zagotavljanje sistema povratnih informacij za izražanje stališč o ukrepih, ki jih predlaga Odbor za interoperabilno Evropo, ali izražanje interesa za sodelovanje pri ukrepih, povezanih z izvajanjem te uredbe;
 - (f) dostop do podatkov o spremljanju, povezanih z interoperabilnostjo, iz člena 20;
 - (g) omogočanje državljanom in organizacijam civilne družbe, da zagotovijo povratne informacije o objavljeni vsebini.
2. Odbor za interoperabilno Evropo lahko Komisiji predlaga, da na portalu objavi druge interoperabilnostne rešitve ali da je na portalu naveden sklic nanje. Takšne rešitve:

- (a) niso predmet pravic tretjih oseb in ne vsebujejo osebnih podatkov ali zaupnih informacij;
 - (b) imajo visoko stopnjo usklajenosti z rešitvami interoperabilne Evrope, kar se lahko dokaže z objavo izidov ocene interoperabilnosti iz člena 3;
 - (c) uporabljajo licenco, ki omogoča vsaj ponovno uporabo drugim organom javnega sektorja ali institucijam, organom ali agencijam Unije, ali ki jo je mogoče izdati kot odprtokodno licenco. Odprtokodna licenca pomeni licenco, pri kateri je ponovna uporaba programske opreme dovoljena za vse določene uporabe v enostranski izjavi imetnika pravice in pri kateri so izvirne kode programske opreme na voljo uporabnikom;
 - (d) se redno vzdržujejo pod odgovornostjo lastnika interoperabilnostne rešitve.
3. Kadar organ javnega sektorja ali institucija, organ ali agencija Unije zagotavlja portal, katalog ali repozitorij s podobnimi funkcijami, sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev interoperabilnosti s portalom interoperabilne Evrope. Kadar taki portali zbirajo odprtokodne rešitve, omogočajo uporabo javne licence Evropske unije.
4. Komisija lahko sprejme smernice o interoperabilnosti za druge portale s podobnimi funkcijami, kot so navedene v odstavku 3.

Poglavje 3

Podporni ukrepi za interoperabilno Evropo

Člen 9

Podporni projekt za izvajanje politike

1. Odbor za interoperabilno Evropo lahko Komisiji predlaga, naj vzpostavi projekte za podporo organom javnega sektorja pri digitalnem izvajanju politik Unije, ki zagotavljajo čezmejno interoperabilnost omrežnih in informacijskih sistemov za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev, ki se bodo izvajale ali upravljale elektronsko (v nadaljnjem besedilu: podporni projekt za izvajanje politike).
2. Podporni projekt za izvajanje politike določa:
- (a) obstoječe rešitve interoperabilne Evrope, ki naj bi bile potrebne za digitalno izvajanje zahtev politike;
 - (b) vse manjkajoče interoperabilnostne rešitve, ki jih je treba razviti in naj bi bile potrebne za digitalno izvajanje zahtev politike;
 - (c) druge priporočene podporne ukrepe, kot so usposabljanja ali medsebojni strokovni pregledi.
3. Komisija po posvetovanju z Odborom za interoperabilno Evropo določi obseg, časovni razpored, potrebno vključenost sektorjev in upravnih ravni ter delovne metode podpornega projekta. Če je Komisija v skladu s členom 3 že izvedla in objavila oceno interoperabilnosti, se izidi te ocene upoštevajo pri vzpostavitvi podpornega projekta.
4. Za okrepitev podpornega projekta za izvajanje politike lahko Odbor za interoperabilno Evropo predlaga vzpostavitev regulativnega peskovnika iz člena 11.
5. Rezultati podpornega projekta za izvajanje politike in interoperabilnostne rešitve, razvite v njegovem okviru, so javno dostopni in objavljeni na portalu interoperabilne Evrope.

Člen 10

Inovacijski ukrepi

1. Odbor za interoperabilno Evropo lahko Komisiji predlaga uvedbo inovacijskih ukrepov za podporo razvoju in uporabi inovativnih interoperabilnostnih rešitev v EU (v nadaljnjem besedilu: inovacijski ukrepi).
2. Inovacijski ukrepi:
 - (a) prispevajo k razvoju obstoječih ali novih rešitev interoperabilne Evrope;
 - (b) vključujejo akterje govte.
3. Odbor za interoperabilno Evropo lahko v podporo razvoju inovacijskih ukrepov predlaga vzpostavitev regulativnega peskovnika.
4. Komisija rezultate inovacijskih ukrepov objavi na portalu interoperabilne Evrope.

Člen 11

Vzpostavitev regulativnih peskovnikov

1. Regulativni peskovniki zagotavljajo nadzorovano okolje za razvoj, preskušanje in potrjevanje inovativnih interoperabilnostnih rešitev, ki podpirajo čezmejno interoperabilnost omrežnih in informacijskih sistemov za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev, ki se bodo izvajale ali upravljale elektronsko, in sicer za omejeno časovno obdobje, preden se te storitve začnejo uporabljati.
2. Za upravljanje regulativnih peskovnikov so odgovorni sodelujoči organi javnega sektorja in, kadar peskovnik vključuje obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo organi javnega sektorja, upravljanje nadzirajo drugi ustrezni nacionalni organi ali je, kadar peskovnik vključuje obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo institucije, organi in agencije Unije, zanj odgovoren Evropski nadzornik za varstvo podatkov.
3. Namen vzpostavitve regulativnega peskovnika iz odstavka 1 je prispevati k naslednjim ciljem:
 - (a) spodbujati inovacije ter olajšati razvoj in uvajanje inovativnih digitalnih interoperabilnostnih rešitev za javne storitve;
 - (b) olajšati čezmejno sodelovanje med pristojnimi nacionalnimi organi in sinergije pri izvajanju javnih storitev;
 - (c) olajšati razvoj odprtega evropskega ekosistema govte, vključno s sodelovanjem z malimi in srednjimi podjetji ter zagonskimi podjetji;
 - (d) izboljšati razumevanje organov glede priložnosti ali ovir za čezmejno interoperabilnost inovativnih interoperabilnostnih rešitev, vključno s pravnimi ovirami;
 - (e) prispevati k razvoju ali posodobitvi rešitev interoperabilne Evrope.
4. Vzpostavitev regulativnih peskovnikov prispeva k izboljšanju pravne varnosti s sodelovanjem z organi, vključenimi v regulativni peskovnik, da se zagotovi skladnost s to uredbo ter po potrebi z drugo zakonodajo Unije in držav članic.
5. Komisija po posvetovanju z Odborom za interoperabilno Evropo in, kadar bi regulativni peskovnik vključeval obdelavo osebnih podatkov, z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, na skupno zahtevo vsaj treh sodelujočih organov

javnega sektorja odobri vzpostavitev regulativnega peskovnika. To posvetovanje ne bi smelo nadomestiti predhodnega posvetovanja iz člena 36 Uredbe (EU) 2016/679 in člena 40 Uredbe (EU) 2018/1725. Kadar se peskovnik vzpostavi za interoperabilnostne rešitve, ki podpirajo čezmejno interoperabilnost omrežnih in informacijskih sistemov za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev, ki jih bo elektronsko izvajala ali upravljala ena ali več institucij, organov ali agencij Unije, na koncu ob sodelovanju organov javnega sektorja, odobritev ni potrebna.

Člen 12

Sodelovanje v regulativnih peskovnikih

1. Sodelujoči organi javnega sektorja zagotovijo, da so nacionalni organi za varstvo podatkov in ti drugi nacionalni organi povezani z delovanjem regulativnega peskovnika, če inovativna interoperabilnostna rešitev vključuje obdelavo osebnih podatkov ali kako drugače spada v nadzorno pristojnost drugih nacionalnih organov, ki zagotavljajo ali podpirajo dostop do podatkov. Sodelujoči organi javnega sektorja lahko po potrebi dovolijo, da v regulativnem peskovniku sodelujejo tudi drugi akterji iz ekosistema govtih, kot so nacionalne ali evropske organizacije za standardizacijo, priglašeni organi, raziskovalni in eksperimentalni laboratoriji, inovacijska vozlišča in podjetja, ki želijo preizkusiti inovativne interoperabilnostne rešitve. Predvidi se lahko tudi sodelovanje s tretjimi državami, ki vzpostavljajo mehanizme za podporo inovativnim interoperabilnostnim rešitvam za javni sektor.
2. Sodelovanje v regulativnem peskovniku je omejeno na obdobje, ki ustreza kompleksnosti in obsegu projekta, nikakor pa ne dlje kot dve leti od vzpostavitve regulativnega peskovnika. Sodelovanje se lahko podaljša za največ eno leto, če je to potrebno za doseg namena obdelave.
3. Sodelovanje v regulativnem peskovniku temelji na posebnem načrtu, ki ga pripravijo udeleženci ob upoštevanju nasvetov drugih pristojnih nacionalnih organov ali Evropskega nadzornika za varstvo podatkov, kot je ustrezno. Načrt vsebuje najmanj naslednje:
 - (a) opis vključenih udeležencev in njihovih vlog, predvidene inovativne interoperabilnostne rešitve in njenega predvidenega namena ter ustreznega postopka razvoja, preskušanja in potrjevanja;
 - (b) zadevna posebna regulativna vprašanja in smernice, ki se pričakujejo od organov, ki nadzorujejo regulativni peskovnik;
 - (c) posebne načine sodelovanja med udeleženci in organi ter vsemi drugimi akterji, ki sodelujejo v regulativnem peskovniku;
 - (d) mehanizem za obvladovanje in spremljanje tveganj za opredelitev, preprečevanje in zmanjševanje vseh tveganj;
 - (e) ključne mejnike, ki jih morajo izpolniti udeleženci, da se v zvezi z interoperabilnostno rešitvijo šteje, da je pripravljena za začetek uporabe;
 - (f) zahteve glede ocenjevanja in poročanja ter morebitno nadaljnje ukrepanje;
 - (g) kadar se obdelujejo osebni podatki, navedbo kategorij zadevnih osebnih podatkov, namenov, za katere se osebni podatki obdelujejo, ter akterjev, vključenih v obdelavo, in njihove vloge.

4. Sodelovanje v regulativnih peskovnikih ne vpliva na pooblastila organov, ki nadzorujejo peskovnik, za nadzor in popravne ukrepe.
5. Udeleženci v regulativnem peskovniku so v skladu z veljavnim pravom Unije in zakonodajo držav članic o odgovornosti še naprej odgovorni za kakršno koli škodo, povzročeno med njihovim sodelovanjem v regulativnem peskovniku.
6. Osebni podatki se lahko v regulativnem peskovniku obdelujejo pod naslednjimi kumulativnimi pogoji:
 - (a) inovativna interoperabilnostna rešitev je razvita za varstvo javnih interesov na področju visoke ravni učinkovitosti in kakovosti javne uprave in javnih storitev;
 - (b) obdelani podatki so omejeni na to, kar je potrebno za delovanje interoperabilnostne rešitve, ki se razvija ali preskuša v peskovniku, in tega delovanja ni mogoče učinkovito doseči z obdelavo anonimiziranih, sintetičnih ali drugih neosebnih podatkov;
 - (c) obstajajo učinkoviti mehanizmi za spremljanje, s katerimi se ugotovi, ali se med delovanjem peskovnika lahko pojavijo velika tveganja za pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kot je navedeno v členu 35(1) Uredbe (EU) 2016/679 in členu 39 Uredbe (EU) 2018/1725, ter ali obstaja mehanizem za odzivanje, s katerim se ta tveganja nemudoma zmanjšajo in po potrebi ustavi obdelava;
 - (d) vsi osebni podatki, ki se obdelujejo, so v funkcionalno ločenem, izoliranem in zaščitenem okolju za obdelavo podatkov pod nadzorom udeležencev, dostop do teh podatkov pa imajo samo pooblaščen osebe;
 - (e) nobeni obdelani osebni podatki ne smejo biti posredovani, preneseni ali drugače dostopni drugim osebam, ki niso udeleženci peskovnika, niti ne smejo biti preneseni osebam, ki niso udeleženci peskovnika;
 - (f) nobena obdelava osebnih podatkov ne vpliva na uporabo pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kot je določeno v pravu Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti v členu 22 Uredbe (EU) 2016/679 in členu 24 Uredbe (EU) 2018/1725;
 - (g) vsi obdelani osebni podatki so zaščiteni z ustreznimi tehničnimi in organizacijskimi ukrepi ter se izbrišejo, ko se sodelovanje v peskovniku konča ali ko se izteče obdobje hrambe osebnih podatkov;
 - (h) dnevniki obdelave osebnih podatkov se hranijo ves čas trajanja sodelovanja v peskovniku in za omejeno obdobje po njegovem zaključku, in sicer izključno za izpolnjevanje obveznosti glede odgovornosti in dokumentacije v skladu z zakonodajo Unije ali držav članic, in le toliko časa, kolikor je potrebno za ta namen;
 - (i) celovit in podroben opis postopka in utemeljitev za usposabljanje, preskušanje in potrjevanje interoperabilnostne rešitve se hranita skupaj z rezultati preskušanja kot del tehnične dokumentacije in se preneseta Odboru za interoperabilno Evropo;
 - (j) kratek povzetek interoperabilnostne rešitve, razvite v peskovniku, njenih ciljev in pričakovanih rezultatov, je objavljen na portalu interoperabilne Evrope.

7. Sodelujoči organi javnega sektorja Odboru za interoperabilno Evropo in Komisiji predložijo redna poročila in končno poročilo o rezultatih regulativnih peskovnikov, vključno s primeri dobre prakse, pridobljenimi izkušnjami in priporočili o njihovi vzpostavitvi ter po potrebi o razvoju te uredbe in druge zakonodaje Unije, ki se nadzoruje v peskovniku. Odbor za interoperabilno Evropo Komisiji izda mnenje o rezultatih regulativnega peskovnika, v katerem po potrebi opredeli ukrepe, potrebne za izvajanje novih interoperabilnostnih rešitev za spodbujanje čezmejne interoperabilnosti omrežnih in informacijskih sistemov za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev, ki se bodo izvajale ali upravljale elektronsko.
8. Komisija zagotovi, da so informacije o regulativnih peskovnikih na voljo na portalu interoperabilne Evrope.
9. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov za določitev podrobnih pravil in pogojev za vzpostavitev in delovanje regulativnih peskovnikov, vključno z merili za upravičenost in postopkom za prijavo, izbor, sodelovanje v peskovniku in izstop iz njega ter pravicami in obveznostmi udeležencev.
10. Kadar regulativni peskovnik vključuje uporabo umetne inteligence, v primeru nasprotja s pravili iz te uredbe prevladajo pravila iz členov 53 in 54 [predloga] uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi harmoniziranih pravil o umetni inteligenci (akt o umetni inteligenci) in spremembi nekaterih zakonodajnih aktov Unije.

Člen 13

Usposabljanje

1. Komisija ob pomoči Odbora za interoperabilno Evropo zagotovi gradivo za usposabljanje o uporabi evropskega okvira interoperabilnosti in o rešitvah interoperabilne Evrope. Organi javnega sektorja ter institucije, organi in agencije Unije svojemu osebju, pooblaščenemu za strateške ali operativne naloge, ki vplivajo na omrežne in informacijske sisteme v Uniji, zagotovijo ustrezne programe usposabljanja v zvezi z vprašanji glede interoperabilnosti.
2. Komisija organizira tečaje usposabljanja o vprašanjih glede interoperabilnosti na ravni Unije, da bi okrepila sodelovanje in izmenjavo primerov dobre prakse med osebjem organov javnega sektorja ter institucij, organov in agencij Unije. Tečaji se objavijo na portalu interoperabilne Evrope.

Člen 14

Medsebojni strokovni pregledi

1. Vzpostavi se mehanizem za sodelovanje med organi javnega sektorja, ki je namenjen podpori pri uvajanju rešitev interoperabilne Evrope v njihove omrežne in informacijske sisteme ter pomoči pri izvajanju ocen interoperabilnosti iz člena 3 (v nadaljnjem besedilu: medsebojni strokovni pregled).
2. Medsebojni strokovni pregled opravijo strokovnjaki za interoperabilnost iz držav članic, ki niso država članica, v kateri ima sedež organ javnega sektorja, ki se pregleduje. Komisija lahko po posvetovanju z Odborom za interoperabilno Evropo sprejme smernice o metodologiji in vsebini medsebojnega strokovnega pregleda.
3. Vse informacije, pridobljene v okviru medsebojnega strokovnega pregleda, se uporabljajo izključno v ta namen. Strokovnjaki, ki sodelujejo pri medsebojnem

strokovnem pregledu, občutljivih ali zaupnih informacij, pridobljenih med navedenim pregledom, ne razkrijejo tretjim osebam. Zadevna država članica zagotovi, da se drugim državam članicam in Komisiji brez nepotrebnega odlašanja sporočijo vsa tveganja nasprotja interesov v zvezi z imenovanimi strokovnjaki.

4. Strokovnjaki, ki izvajajo medsebojni strokovni pregled, v enem mesecu po njegovem koncu pripravijo in predstavijo poročilo ter ga predložijo zadevnemu organu javnega sektorja in Odboru za interoperabilno Evropo. Poročila se objavijo na portalu interoperabilne Evrope, kadar to odobri država članica, v kateri ima sedež organ javnega sektorja, ki se pregleduje.

Poglavje 4

Upravljanje čezmejne interoperabilnosti

Člen 15

Odbor za interoperabilno Evropo

1. Ustanovi se Odbor za interoperabilno Evropo. Ta lajša strateško sodelovanje in izmenjavo informacij o čezmejni interoperabilnosti omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev, ki se bodo v Uniji izvajale ali upravljale elektronsko.
2. Odbor za interoperabilno Evropo sestavljajo:
 - (a) po en predstavnik vsake države članice;
 - (b) po en predstavnik, ki ga imenuje vsak od spodaj navedenih:
 - (i) Komisija;
 - (ii) Odbor regij;
 - (iii) Evropski ekonomsko-socialni odbor.
3. Odboru predseduje Komisija. Države, ki sodelujejo v Evropskem gospodarskem prostoru, in države kandidatke so lahko povabljene kot opazovalke. Poleg tega lahko predsednik po posvetovanju z Odborom za interoperabilno Evropo posameznikom in organizacijam podeli status opazovalca. Predsednik lahko *ad hoc* povabi strokovnjake s posebnim strokovnim znanjem v zvezi z zadevo na dnevnem redu. Komisija zagotovi sekretariat Odbora za interoperabilno Evropo.

Člani Odbora za interoperabilno Evropo si prizadevajo sprejemati odločitve s soglasjem. V primeru glasovanja se o izidu glasovanja odloča z navadno večino članov. Člani, ki glasujejo proti ali se glasovanja vzdržijo, imajo pravico, da se dokument, ki povzema razloge za njihovo stališče, priloži mnenjem, priporočilom ali poročilom.
4. Odbor za interoperabilno Evropo opravlja naslednje naloge:
 - (a) podpira izvajanje nacionalnih okvirov interoperabilnosti in drugih ustreznih nacionalnih politik, strategij ali smernic;
 - (b) sprejema smernice o vsebini ocene interoperabilnosti iz člena 3(6);
 - (c) predlaga ukrepe za spodbujanje izmenjave in ponovne uporabe interoperabilnostnih rešitev;
 - (d) spremlja splošno skladnost razvitih ali priporočenih interoperabilnostnih rešitev;

- (e) Komisiji predlaga ukrepe, s katerimi se po potrebi zagotovi združljivost interoperabilnostnih rešitev z drugimi interoperabilnostnimi rešitvami, ki imajo skupen namen, hkrati pa po potrebi podpira dopolnjevanje z novimi tehnologijami ali prehod nanje;
 - (f) razvije in po potrebi posodobi evropski okvir interoperabilnosti ter ga predlaga Komisiji;
 - (g) ocenjuje usklajenost specializiranih interoperabilnostnih okvirov z evropskim okvirom interoperabilnosti in se odzove na zahtevo Komisije za posvetovanje o navedenih okvirih;
 - (h) priporoča rešitve interoperabilne Evrope;
 - (i) Komisiji predlaga, da na portalu interoperabilne Evrope objavi interoperabilnostne rešitve iz člena 8(2) ali da na portalu objavi sklic nanje;
 - (j) Komisiji predlaga, da vzpostavi podporne projekte za izvajanje politike in inovacijske ukrepe ter druge ukrepe, ki jih lahko predlaga skupnost interoperabilne Evrope;
 - (k) pregleda poročila o inovacijskih ukrepih, uporabi regulativnega peskovnika in medsebojnih strokovnih pregledih ter po potrebi predlaga nadaljnje ukrepe;
 - (l) predlaga ukrepe za povečanje interoperabilnostnih zmogljivosti organov javnega sektorja, kot so usposabljanja;
 - (m) sprejme agendo za interoperabilno Evropo;
 - (n) svetuje Komisiji glede spremljanja in poročanja o uporabi te uredbe;
 - (o) ustreznim organizacijam in organom za standardizacijo predlaga ukrepe za prispevanje k evropskim standardizacijskim dejavnostim, zlasti s postopki iz Uredbe (EU) št. 1025/2012;
 - (p) predlaga ukrepe za sodelovanje z mednarodnimi organi, ki bi lahko prispevali k razvoju čezmejne interoperabilnosti, zlasti z mednarodnimi skupnostmi na področju odprtokodnih rešitev, odprtih standardov ali specifikacij in drugih platform brez pravnih učinkov;
 - (q) se usklajuje z Evropskim odborom za podatkovne inovacije iz Uredbe (EU) 2022/686 o interoperabilnostnih rešitvah za skupne evropske podatkovne prostore ter s katero koli drugo institucijo, organom ali agencijo Unije, ki se ukvarja z interoperabilnostnimi rešitvami, pomembnimi za javni sektor;
 - (r) redno obvešča koordinatorje za interoperabilnost in skupnost interoperabilne Evrope ter se z njimi usklajuje o zadevah v zvezi s čezmejno interoperabilnostjo omrežnih in informacijskih sistemov.
5. Odbor za interoperabilno Evropo lahko ustanovi delovne skupine za proučevanje specifičnih točk, povezanih z nalogami Odbora. Delovne skupine vključujejo člane skupnosti interoperabilne Evrope.
6. Odbor za interoperabilno Evropo sprejme svoj poslovnik.

Člen 16

Skupnost interoperabilne Evrope

1. Ustanovi se skupnost interoperabilne Evrope. Ta z zagotavljanjem strokovnega znanja in svetovanja prispeva k dejavnostim Odbora za interoperabilno Evropo.
2. Javni in zasebni deležniki s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic se lahko registrirajo na portalu interoperabilne Evrope kot člani skupnosti interoperabilne Evrope.
3. Po potrditvi registracije se status članstva objavi na portalu interoperabilne Evrope. Članstvo ni časovno omejeno. Vendar ga lahko Odbor za interoperabilno Evropo kadar koli prekliče iz sorazmernih in utemeljenih razlogov, zlasti če oseba ne more več prispevati k skupnosti interoperabilne Evrope ali če je zlorabila svoj status člana te skupnosti.
4. Člani skupnosti interoperabilne Evrope so lahko med drugim povabljeni, da:
 - (a) prispevajo k vsebini portala interoperabilne Evrope;
 - (b) sodelujejo v delovnih skupinah;
 - (c) sodelujejo pri medsebojnih strokovnih pregledih.
5. Odbor za interoperabilno Evropo enkrat letno organizira spletno skupščino skupnosti interoperabilne Evrope.
6. Odbor za interoperabilno Evropo sprejme kodeks ravnanja za skupnost interoperabilne Evrope, ki se objavi na portalu interoperabilne Evrope.

Člen 17

Pristojni nacionalni organi

1. Vsaka država članica najpozneje do ... [datum začetka uporabe te uredbe] imenuje enega ali več pristojnih organov, odgovornih za uporabo te uredbe. Države članice lahko v ta namen imenujejo obstoječi organ.
2. Pristojni organ ima naslednje naloge:
 - (a) imenuje člana Odbora za interoperabilno Evropo;
 - (b) v državi članici usklajuje vsa vprašanja, povezana s to uredbo;
 - (c) podpira organe javnega sektorja v državi članici pri vzpostavitvi ali prilagoditvi njihovih postopkov za ocenjevanje interoperabilnosti iz člena 3;
 - (d) spodbuja izmenjavo in ponovno uporabo interoperabilnostnih rešitev prek portala interoperabilne Evrope ali drugega ustreznega portala;
 - (e) z znanjem o posameznih državah prispeva k portalu interoperabilne Evrope;
 - (f) usklajuje in spodbuja dejavno sodelovanje najrazličnejših nacionalnih subjektov v skupnosti interoperabilne Evrope in njihovo sodelovanje v podpornih projektih za izvajanje politike iz člena 9 in inovacijskih ukrepov iz člena 10;
 - (g) podpira organe javnega sektorja v državi članici pri sodelovanju z ustreznimi organi javnega sektorja v drugih državah članicah pri temah, ki jih zajema ta uredba.
3. Države članice zagotovijo, da ima pristojni organ ustrezne pristojnosti in vire za učinkovito in uspešno izvajanje nalog, ki so mu bile dodeljene.

4. Države članice vzpostavijo potrebne strukture sodelovanja med vsemi nacionalnimi organi, ki sodelujejo pri izvajanju te uredbe. Te strukture lahko temeljijo na obstoječih pooblastilih in postopkih na tem področju.
5. Vsaka država članica Komisijo brez nepotrebnega odlašanja uradno obvesti o imenovanju pristojnega organa, njegovih nalogah in vseh naknadnih spremembah v zvezi s tem ter jo obvesti o drugih nacionalnih organih, ki sodelujejo pri nadzoru interoperabilnostne politike. Vsaka država članica objavi imenovanje svojega pristojnega organa. Komisija objavi seznam imenovanih pristojnih organov.

Člen 18

Koordinatorji za interoperabilnost za institucije, organe in agencije Unije

1. Vse institucije, organi in agencije Unije, ki zagotavljajo ali upravljajo omrežne in informacijske sisteme, ki omogočajo elektronsko izvajanje ali upravljanje javnih storitev, imenujejo koordinatorja za interoperabilnost, ki ga nadzoruje najvišja raven vodenja, da se zagotovi prispevek k izvajanju te uredbe.
2. Koordinator za interoperabilnost podpira zadevne službe pri vzpostavljanju ali prilagajanju njihovih postopkov za izvajanje ocene interoperabilnosti.

Poglavje 5

Načrtovanje in spremljanje interoperabilne Evrope

Člen 19

Agenda za interoperabilno Evropo

1. Odbor za interoperabilno Evropo po organizaciji postopka javnega posvetovanja prek portala interoperabilne Evrope, ki med drugim vključuje člane skupnosti interoperabilne Evrope, vsako leto sprejme strateško agendo za načrtovanje in usklajevanje prednostnih nalog za razvoj čezmejne interoperabilnosti omrežnih in informacijskih sistemov, ki se uporabljajo za zagotavljanje ali upravljanje javnih storitev, ki se bodo izvajale ali upravljale elektronsko (v nadaljnjem besedilu: agenda za interoperabilno Evropo). V agendi za interoperabilno Evropo so upoštevani dolgoročne strategije Unije za digitalizacijo, obstoječi programi financiranja Unije in tekoče izvajanje politike Unije.
2. Agenda za interoperabilno Evropo vsebuje:
 - (a) potrebe po razvoju interoperabilnostnih rešitev;
 - (b) seznam tekočih in načrtovanih podpornih ukrepov za interoperabilno Evropo;
 - (c) seznam predlaganih nadaljnjih ukrepov na podlagi inovacijskih ukrepov;
 - (d) opredelitev sinergij z drugimi ustreznimi programi in pobudami Unije ter nacionalnimi programi in pobudami.
3. Agenda za interoperabilno Evropo ne pomeni finančnih obveznosti. Komisija agendo po njenem sprejetju objavi na portalu interoperabilne Evrope.

Člen 20

Spremljanje in ocenjevanje

1. Komisija spremlja napredek pri razvoju čezmejnih interoperabilnih javnih storitev, ki se bodo v Uniji izvajale ali upravljale elektronsko. Pri spremljanju se daje prednost ponovni uporabi obstoječih podatkov o spremljanju na mednarodni ravni, ravni Unije in nacionalni ravni ter avtomatiziranemu zbiranju podatkov.
2. Komisija v zvezi s temami, ki so posebnega pomena za izvajanje te uredbe, spremlja:
 - (a) izvajanje evropskega okvira interoperabilnosti v državah članicah;
 - (b) uporabo interoperabilnostnih rešitev v različnih sektorjih, v državah članicah in na lokalni ravni;
 - (c) razvoj odprtokodnih rešitev za javne storitve, inovacije v javnem sektorju in sodelovanje z akterji govte na področju čezmejnih interoperabilnih javnih storitev, ki se bodo v Uniji izvajale ali upravljale elektronsko.
3. Komisija rezultate spremljanja objavi na portalu interoperabilne Evrope. Kadar je to izvedljivo, se objavijo v strojno berljivem formatu.
4. Komisija najpozneje do ... [tri leta po datumu začetka uporabe te uredbe] in nato vsaka štiri leta Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe, ki vključuje sklepe v zvezi z oceno. V poročilu se posebej oceni potreba po vzpostavitvi obveznih interoperabilnostnih rešitev.

Poglavje 6

Končne določbe

Člen 21

Stroški

1. Ob upoštevanju razpoložljivosti sredstev se iz splošnega proračuna Unije krijejo stroški za:
 - (a) razvoj in vzdrževanje portala interoperabilne Evrope;
 - (b) razvoj, vzdrževanje in spodbujanje rešitev interoperabilne Evrope;
 - (c) podporne ukrepe za interoperabilno Evropo.
2. Ti stroški se krijejo v skladu z veljavnimi določbami ustreznega temeljnega akta.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [3 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica
[...]

Za Svet
predsednik
[...]

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

1.2. Zadevna področja

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

1.4. Utemeljitev predloga/pobude

1.4.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

1.4.2. Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.

1.4.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

1.4.4. Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

1.4.5. Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

1.5. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

1.6. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanjih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

3.2.2. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve

3.2.3. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

3.2.4. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi ukrepov za visoko raven interoperabilnosti javnega sektorja v Uniji (akt o interoperabilni Evropi)

1.2. Zadevna področja

Vseevropska omrežja

Digitalno (digitalna preobrazba javnih uprav, interoperabilnost javnega sektorja)

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

☒ Nov ukrep

☐ Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa⁴⁴

☐ Podaljšanje obstoječega ukrepa

☐ Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep

1.4. Utemeljitev predloga/pobude

1.4.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude*

Uredba se bo začela uporabljati 20 dni po objavi v *Uradnem listu*.

1.4.2. *Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Razlogi za ukrepanje na evropski ravni (predhodno):

Oceni evropskega okvira interoperabilnosti in programa ISA², ki podpira evropsko sodelovanje na področju interoperabilnosti, ter ocena učinka, izvedena za to pobudo, kažejo, da dosednji prostovoljni pristop k sodelovanju na področju interoperabilnosti ni izpolnil potreb in političnih pričakovanj držav članic, izraženih na primer v ministrskih izjavah iz Talina iz leta 2017 in Berlina iz leta 2020 ter priporočilih, ki jih je leta 2021 sprejela strokovna skupina za interoperabilnost. Za uspešno digitalno preobrazbo evropskega javnega sektorja sta potrebna stabilnejši okvir sodelovanja in večja gotovost pri uporabi interoperabilnostnih rešitev.

Pričakovana ustvarjena dodana vrednost Unije (naknadno):

Interoperabilnosti ne more doseči en sam subjekt. Vzpostavitev okvira za strukturirano sodelovanje na ravni EU subjektom držav članic in Unije omogoča, da oblikujejo vgrajeno interoperabilne javne storitve in izboljšajo izvajanje digitalne politike. To bo povečalo učinkovitost in uspešnost politik ter podprlo enotni digitalni trg.

⁴⁴

Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

1.4.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

Pobuda temelji na ocenah evropskega okvira interoperabilnosti in programa ISA², ki podpira evropsko sodelovanje na področju interoperabilnosti, pri čemer je bilo v obeh ocenah ugotovljeno, da je ukrepanje EU na področju interoperabilnosti koristno, hkrati pa je bilo dokazano, da bi se učinek lahko znatno izboljšal z vzpostavitvijo obveznega okvira za sodelovanje na področju interoperabilnosti na ravni EU.

1.4.4. Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Pobuda temelji na sredstvih namenske postavke za interoperabilnost v okviru strateškega cilja 5 programa Digitalna Evropa ter je med drugim združljiva z mehanizmom za okrevanje in odpornost (45 milijard EUR, namenjenih za digitalno preoblikovanje javnega sektorja), Instrumentom za tehnično podporo (podpora projektom reform javnega sektorja) in programom Obzorje Evropa (npr. dejavnosti Evropskega sveta za inovacije) ter je zanje pomembna.

1.4.5. Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

Pobuda temelji na prerazporeditvi upravnih virov, ki so se doslej uporabljali za prostovoljno sodelovanje na področju interoperabilnosti (evropski okvir interoperabilnosti, strokovna skupina za interoperabilnost), in sredstev, ki so na voljo za interoperabilnost v okviru programa Digitalna Evropa.

1.5. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

☐ Časovno omejeno

- ☐ od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

☒ Časovno neomejeno

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2023 in 2027,
- ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.6. Načrtovani načini upravljanja⁴⁵

☒ Neposredno upravljanje – Komisija:

- ☒ z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,
- ☐ prek izvajalskih agencij.

☐ Deljeno upravljanje z državami članicami.

☐ Posredno upravljanje, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

- ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- ☐ organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,
- ☐ subjektom javnega prava,
- ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščenim za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

Ni opomb.

⁴⁵ Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Komisija bo spremljala napredek pri razvoju interoperabilnih vseevropskih digitalnih javnih storitev, pri čemer bo dala prednost ponovni uporabi obstoječih podatkov o spremljanju na mednarodni ravni, ravni Unije in nacionalni ravni ter avtomatiziranemu zbiranju podatkov.

Komisija bo zlasti spremljala: uporabo interoperabilnostnih rešitev v različnih sektorjih, v državah članicah in na lokalni ravni, ter razvoj odprtokodnih rešitev za javne storitve, inovacije v javnem sektorju in sodelovanje z akterji govte na področju interoperabilnih digitalnih javnih storitev.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

Ukrepi, predvideni v tej uredbi, se bodo izvajali s pomočjo neposrednega upravljanja, pri čemer bodo uporabljeni načini izvajanja, ki jih nudi finančna uredba, predvsem nepovratna sredstva in javna naročila. Neposredno upravljanje omogoča sklepanje sporazumov in pogodb o nepovratnih sredstvih z upravičenci in izvajalci, ki so neposredno vključeni v dejavnosti, namenjene politikam Unije. Komisija bo zagotovila neposredno spremljanje rezultatov financiranih ukrepov. Načini plačila financiranih ukrepov bodo prilagojeni tveganjem, ki se nanašajo na finančne transakcije.

Za zagotovitev uspešnosti, učinkovitosti in gospodarnosti kontrol Komisije bo strategija kontrol usmerjena v ravnotežje predhodnih in naknadnih preverjanj ter osredotočena na tri ključne faze izvajanja nepovratnih sredstev/pogodb v skladu s finančno uredbo: izbor predlogov/ponudb, ki ustrezajo ciljem politike Uredbe; operativne kontrole, kontrole spremljanja in predhodne kontrole, ki zajemajo izvajanje projektov, javna naročila, predhodno financiranje, vmesna in končna plačila, upravljanje jamstev; naknadne kontrole na lokacijah upravičencev/izvajalcev bodo prav tako izvedene na vzorcu transakcij.

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

Izvajanje te uredbe vključuje vzpostavitev in delovanje mehanizma upravljanja z državami članicami ter oddajo javnih naročil in nepovratna sredstva za specifične dejavnosti.

Glavna tveganja so naslednja:

(a) tveganje, da se cilji Uredbe ne dosežejo v celoti zaradi nezadostne vključenosti partnerjev, nezadostne uporabe rešitev in/ali nezadostne kakovosti in/ali zamud pri izvajanju izbranih projektov ali pogodb;

(b) tveganje neučinkovite ali negospodarne uporabe dodeljenih sredstev, in sicer tako pri nepovratnih sredstvih (zapletenost pravil financiranja) kot pri javnih naročilih (omejeno število gospodarskih ponudnikov s potrebnim strokovnim znanjem, zaradi česar ni zadostnih možnosti za primerjavo cen ponudb v nekaterih sektorjih);

(c) tveganje za ugled Komisije v primeru počasnega ali nezadostnega izvajanja okvira sodelovanja ali če se odkrijejo goljufije ali kazniva dejanja;

Komisija je uvedla notranje postopke, da bi zajela navedena tveganja. Notranji postopki so v celoti usklajeni s finančno uredbo ter zajemajo ukrepe proti goljufijam ter vidike stroškov in koristi. V tem okviru Komisija še naprej proučuje možnosti za izboljšanje upravljanja in učinkovitosti.

Glavne značilnosti okvira kontrol so:

(1) Kontrole za zagotavljanje sodelovanja deležnikov

Vzpostavljene so ustrezne prakse upravljanja deležnikov, da se zagotovi pravilno delovanje mehanizma za sodelovanje na področju interoperabilnosti, vzpostavljenega s to uredbo, in redno spremljanje njegovega učinka.

(2) Kontrole pred izvajanjem projektov in med njim (v skladu s pravili, ki urejajo program Digitalna Evropa):

(a) v okviru programa Digitalna Evropa se vzpostavi ustrezen sistem vodenja projektov, ki bo osredotočen na prispevke projektov in pogodb k ciljem politike in ki bo zagotavljal sistematično vključevanje vseh akterjev, vzpostavil redno poročanje o vodenju projektov, dopolnjeno z obiski na kraju samem, odvisno od posameznega primera, vključno s poročili o tveganju za višje vodstvo, ter ohranjal ustrezno proračunsko prožnost;

(b) vzorci sporazumov o nepovratnih sredstvih in naročil storitev, ki se uporabljajo, se razvijejo znotraj Komisije. Zajemajo številne določbe o kontroli, na primer v zvezi z revizijskimi potrdili, finančnimi jamstvi, revizijami na kraju samem in inšpekcijami urada OLAF. Pravila o upravičenosti stroškov se poenostavljajo, na primer z uporabo stroškov na enoto, pavšalnih zneskov, prispevkov, ki niso povezani s stroški, in drugih možnosti iz finančne uredbe. To bo znižalo stroške kontrol in usmerilo pozornost v preverjanja in kontrole na področjih z visokim tveganjem;

(c) vsi člani osebja podpišejo kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Člani osebja, vključeni v izbirni postopek ali upravljanje sporazumov/pogodb o nepovratnih sredstvih, podpišejo (tudi) izjavo o neobstoju navzkrižja interesov. Člani osebja se redno usposablja in uporabljajo mreže za izmenjavo dobrih praks;

(d) tehnično izvajanje projekta se redno preverja z dokumentacijskimi pregledi na podlagi poročil izvajalcev in upravičencev o tehničnem napredku, poleg tega so predvideni sestanki z izvajalci/upravičenci in obiski na kraju samem, odvisno od posameznega primera.

(3) Kontrole ob zaključku projekta:

naknadne revizije za preverjanje upravičenosti zahtevkov za stroške se opravijo na vzorcu transakcij na kraju samem. Cilj teh kontrol je preprečiti, odkriti in popraviti vsebinske napake glede zakonitosti in pravilnosti finančnih transakcij. Za doseganje visoke stopnje kontrole izbor upravičencev, ki jih je treba revidirati, predvideva združevanje izbora na podlagi tveganja z naključnim vzorčenjem in, kadar je to mogoče, usmerjanje pozornosti v operativne vidike v času revizije na kraju samem.

- 2.2.3. *Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)*

Uporabljajo se pravila o delovanju programa Digitalna Evropa.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

Komisija v zvezi s svojimi dejavnostmi v neposrednem upravljanju sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so finančni interesi Evropske unije zaščiteni z izvajanjem preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim z učinkovitim preverjanjem, ob odkritju nepravilnosti pa z izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif. ⁴⁶	držav Efte ⁴⁷	držav kandidat ⁴⁸	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
1	02.06.05.02 Uvajanje/interoperabilnost	dif.	DA	DA	DA	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidat	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	Je ni		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

⁴⁶ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

⁴⁷ Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

⁴⁸ Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje. Proračunski učinek predloga bo v celoti pokrit z dodelitvami, ki so že predvidene v programu Digitalna Evropa, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	1	Enotni trg, inovacije in digitalno
--	---	------------------------------------

GD DIGIT			Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Po letu 2027 ⁴⁹		SKUPAJ
○ Odobritve za poslovanje										
02.04.05.02 Program Digitalna Evropa: Uvajanje/interoperabilnost ⁵⁰	obveznosti	(1a)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	plačila	(2a)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
Proračunska vrstica	obveznosti	(1b)								
	plačila	(2b)								
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ⁵¹										
02.01.30.01 Odhodki za podporo Programu Digitalna Evropa		(3)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000

⁴⁹ Vsi podatki v tem stolpcu („Po letu 2027“) so okvirni ter odvisni od nadaljevanja programov in razpoložljivosti odobritev.

⁵⁰ Po uradni proračunski nomenklaturi.

⁵¹ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

Odobritve iz RAZDELKA 7 SKUPAJ	obveznosti	= 1a + 1b + 3	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	plačila	= 2a + 2b + 3	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

○ Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	plačila	(5)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
○ Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
Odobritve iz RAZDELKA 1 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	= 4 + 6	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	plačila	= 5 + 6	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

Če ima predlog/pobuda posledice za več razdelkov za poslovanje, ponovite zgornji odsek:

○ Odobritve za poslovanje SKUPAJ (vsi razdelki za poslovanje)	obveznosti	(4)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	plačila	(5)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ (vsi razdelki za poslovanje)		(6)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 6 večletnega finančnega okvira SKUPAJ (referenčni znesek)	obveznosti	= 4 + 6	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	plačila	= 5 + 6	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

Ta oddelek se izpolni s „proračunskimi podatki upravne narave“, ki jih je treba najprej vnesti v Prilogo k oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga (Priloga V k notranjim pravilom), ki se prenese v sistem DECIDE za namene posvetovanj med službami.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027			SKUPAJ
GD DIGIT									
○ Človeški viri		2,717	2,717	2,717	2,717	2,717			13,585
○ Drugi upravni odhodki		0,105	0,105	0,105	0,105	0,105			0,525
GD DIGIT SKUPAJ	odobritve	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110

Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110
---	---	-------	-------	-------	-------	-------	--	--	--------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Po letu 2027		SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	27,012	27,353	28,733	31,795	32,384			147,277
	plačila	10,359	24,735	27,733	29,514	31,665	23,271		147,277

3.2.2. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027			SKUPAJ
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--------

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri	2,717	2,717	2,717	2,717	2,717			13,585
Drugi upravni odhodki	0,105	0,105	0,105	0,105	0,105			0,525
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110

Odobritve zunaj RAZDELKA 7⁵² večletnega finančnega okvira								
Človeški viri								
Drugi upravni odhodki	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000

SKUPAJ	3,222	3,222	3,222	3,222	3,222			16,110
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	---------------

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

⁵² Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.2.1. Ocenjene potrebe po človeških virih

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027		
O Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)							
20 01 02 01 (sedež in predstavništva Komisije)	14	14	14	14	14		
20 01 02 03 (delegacije)							
01 01 01 01 (posredne raziskave)							
01 01 01 11 (neposredne raziskave)							
Druge proračunske vrstice (navedite)							
O Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)⁵³							
20 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)	6	6	6	6	6		
20 02 03 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)							
XX 01 xx yy zz ⁵⁴	– na sedežu						
	– na delegacijah						
01 01 01 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)							
01 01 01 12 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)							
Druge proračunske vrstice (navedite)							
SKUPAJ	20	20	20	20	20		

XX je zadevno področje ali naslov v proračunu.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Uradniki in začasni uslužbenci (referenti in vodje programov) bodo izvajali naloge in dejavnosti v skladu z Uredbo, zlasti člene 5 do 19, in sicer: - razvoj in upravljanje kataloga interoperabilnostnih rešitev, ki jih je mogoče ponovno uporabiti, in portala interoperabilne Evrope; - redne preglede in posodobitve evropskih okvirov interoperabilnosti, metodologij in orodij za ocene učinka interoperabilnosti; - oblikovanje mehanizmov za spremljanje in izvajanje; - upravljanje in podpora okviru upravljanja (Odbor za interoperabilno Evropo in skupnosti interoperabilne Evrope); - horizontalne naloge na področju komuniciranja, upravljanja deležnikov in medinstitucionalnih odnosov; - priprava in oblikovanje delegiranih aktov v skladu s to uredbo. Devet delovnih mest AD, dve delovni mesti AST in dve delovni mesti AST/SC bo zapolnilo osebje, ki se zdaj ukvarja z dejavnostmi na področju interoperabilnosti v GD DIGIT. Skupna delovna obremenitev dejavnosti na področju interoperabilnosti se bo
--------------------------------	--

⁵³ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

⁵⁴ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

	povečala zlasti zaradi podpore vzpostavitvi in upravljanju mehanizma za strukturirano sodelovanje in skupnosti, pa tudi razvoja metodologij in orodij za ocene interoperabilnosti. Zato je potrebno dodatno delovno mesto AD, tako da bo skupno število delovnih mest 14.
Zunanji sodelavci	Delovni mesti AC in END podpirata izvajanje Uredbe in dopolnjujeta delovna mesta uradnikov predvsem na področjih, ki so povezana z usklajevanjem z državami članicami in organizacijo sestankov, delavnic in konferenc Odbora za interoperabilno Evropo, spremljanjem projektov, kot so vzpostavitev kataloga interoperabilnostnih rešitev, ki jih je mogoče ponovno uporabiti, ter dejavnosti portala interoperabilne Evrope in dejavnosti spremljanja. Dve delovni mesti AC in tri delovna mesta END bo zapolnilo osebje, ki se trenutno ukvarja z dejavnostmi na področju interoperabilnosti v GD DIGIT. Potrebno bo dodatno delovno mesto AC izven kvote, tako da bo EPDČ skupno 6.

3.2.3. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

Predlog/pobuda:

- ☒ se lahko v celoti financira s prerazporeditvijo znotraj zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira;

Odobrena sredstva bodo prerazporejena v okviru finančnih sredstev, dodeljenih dejavnostim na področju interoperabilnosti v programu Digitalna Evropa v večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027.

- ☐ zahteva uporabo nedodeljene razlike do zgornje meje v zadevnem razdelku večletnega finančnega okvira in/ali uporabo posebnih instrumentov, kot so opredeljeni v uredbi o večletnem finančnem okviru;

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice, ustrezne zneske in instrumente, ki naj bi bili uporabljeni.

- ☐ zahteva spremembo večletnega finančnega okvira.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.4. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi:

- ☒ ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb;
- ☐ je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- ☒ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
 - ☐ za lastna sredstva,
 - ☐ za druge prihodke.
 - navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice ☐

v mio. EUR (na tri decimalna mesta
natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude						
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen								

Za namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

[...]

Druge opombe (npr. metoda/formula za izračun posledic za prihodke ali druge informacije).

[...]